

od leta 1989

V ŠTEVERJANSKI VESTNIK

Števerjan, Oktober – December 2021 | San Floriano del Collio, Ottobre – Dicembre 2021

Leto LIII št.4 | Anno LIII nr.4

Pošiljatelj:

S. K. P. D. "F. B. Sedej"

Trg Svobode 6

34070 Števerjan (GO) – ITALIJA

vestnik@sedej.org

Poste Italiane Spa

Spedizione in abbonamento Postale

70% - DCB/Gorizia

Lasten tisk

www.sedej.org

KAZALO

UVODNIK	3
DUHOVNA MISEL – DAR BOŽIČA IN NOVEGA LETA	4
PLACUTA ŠT.18 - Preteklost, obnova in prihodnost slovenskega središča v Gorici	5
MRZLI IN DEŽEVNI 1. NOVEMBER	8
KAŠTANJADA 2021	8
ZAHVALA NEDELJA	9
SVETI MIKLAVŽ SPET V ŠTEVERJANU	10
ZGODBA O SVETEM MIKLAVŽU	11
TROJČEK VEČEROV	13
DELOVANJE MEPZ	14
POGLED V PRETEKLOST IN IZZIVI ZA PRIHODNOST MEPZ	14
PEVCI PRIPOVEDUJEJO – INTERVJU Z JOLANDO KOMIC	15
IKARUS – GREEN BELT FESTIVAL V ŠTEVERJANU	16
DRUŠTVO F.B. SEDEJ IZVOLILO NOVI UPRAVNI ODBOR	17
DELOVANJE K.D. BRIŠKI GRIČ	18
KAJ PRAVIJO SOSEDI? NOVICE IZ BRIŠKEGA ČASNIKA	19
KAKO JE ŽIVETI DANES – INTERVJUJI Z MLADIMI ŠTEVERJANCI	21
PIŠI KUKR GOVORIŠ	22
OSNOVNOŠOLCI PIŠEJO	23
KAJ SE DOGAJA OKROG NAS?	29
RECEPTI	30
TUDI UČITELJICE DORE MARAŽ NI VEČ MED NAMI	31
ČESTITKE, SMRTI, DAROVI	32
PISMO SVETIH TREH KRALJEV	34
OGLAS ZBOR	35
REŠITVE	35
IGRICA	36
OBČINSKE VESTI	37- 38

Opreмили in uredili člani društva »F. B. Sedej«
 Urejanje, lektoriranje in grafično oblikovanje: Stefania Beretta, Petra Ciglic, Costanza Frandolic, Damjan Klanjšček,
 Elija Muzic, Klara Terčič, Martina Valentinčič
 Petra Ciglic in Klara Terčič (glavni urednici)
 Ivan Vogrič (odgovorni urednik)
 Platnica: oblikovanje Petra Ciglic, fotografija Rebeka Bernetič

Če Števerjanskega Vestnika še **ne prejimate**, če ste **zamenjali bivališče in naslov**, ali potrebujete katerokoli informacijo, nas lahko kontaktirate s spodaj navedenimi telefonskimi številkami ali naslovi e-mail, tako da boste lahko še vedno redno prejimali naše glasilo.

Uredništvo Števerjanskega vestnika: vestnik@sedej.org

Petra Ciglic
 342 8945726
ciglic.petra@gmail.com

Elija Muzic (blagajničar)
 340 5258399
elija.muzic@gmail.com

Klara Terčič
 366 1650128
klaratercic@gmail.com

Damjan Klanjšček
 329 7227151
damjanklanjscek@gmail.com

BOŽIČNA NOČ

Božična noč, luč repatice
pokojno osvetljuje strehe.
Na mizo dajmo zdaj orehe,
rožiče, smokve in potice.

Prižgimo sveče, koprneče
naj roke sežejo otročje
in si natrgajo v naročje,
kar jim drevesce nudi sreče.

A srca dvignimo v poljane
cvetočih zvezd, ko zlate vrče,
naj v slasti in bolesti krče
pokoja božja kaplja kane.

In komur vrč je že v črepinjah,
naj v školjko sklene gladni dlani
in z malimi naj v veri vdani
koraka v njihovih stopinjah.

*Alojz Gradnik, Pesmi, Mladinska
knjiga 1982*

S pesniškim duhom briškega umetnika besede, Alojza Gradnika, uredništvo Števerjanskega vestnika vošči vsakemu izmed bralcev blagoslovljene in občutene božične praznike. Otrokom – da bi si v naročje natrgali, »kar jim drevesce nudi sreče«, odraslim pa – da bi znali otroke posnemati »v veri vdani«.

DUHOVNA MISEL

Dar božiča in novega leta

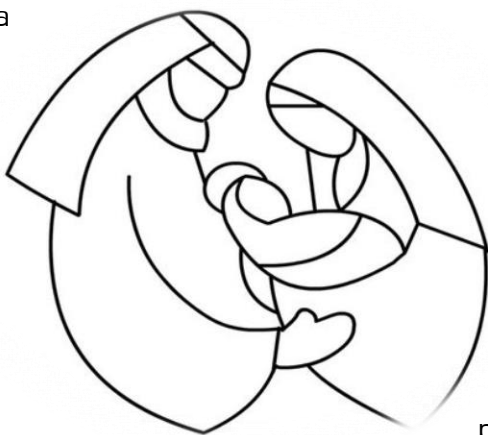
župnik Marjan

*Veliki Bog, dal si mi veliko časa.
Bil je moj in bo moj in ga imam od tebe.
Hvala ti za vsak udarec ure
in za vsako jutro, ki ga ugledam.
Vsaka ura je brazda v njivi.
Rad bi jo preoral s plugom, vanjo vsejal ljubezen,
misli in pogovore, da bo obrodila plod.
Blagoslovi moje dni. (Jorg Zink)*

Novo leto sprejemamo kot nov dar in izziv za osebno, zakonsko, družinsko, cerkveno in narodno življenje.

Kristjani pojmujejo čas linearno (črtno), in ne ciklično (krožno), kot ga pojmuje "nova doba" [new age]. Zgodovina stvarstva in človeštva se je enkrat začela in je naravnana k svoji dovršitvi. Zato tudi krščanstvo ne sprejema reinkarnacije, ki jo je razvilo kozmično ciklično pojmovanje časa in se je udomačila v nekaterih velikih vzhodnih verstvih, da bi si tako razložila s ponovnimi učlovečenji in rojevanji možnost izpopolnjevanja in samoodreševanja. Krščanstvo veruje v enkratno božjo inkarnacijo (božje učlovečenje), ki ga z Božičem obhajamo in obnovljamo že 2021-krat.

Človek je dobil nalogo že na samem začetku svoje zgodovine, da si zemljo podredi, jo uporablja in ne uničuje; še posebej pa si človek ne sme podrežati sočloveka, marveč mu mora služiti, saj je prav vsak ustvarjen po božji podobi. Pred dobrimi dva tisoč leti je Bog poslal na svet

Sina, da bi bil Emanuel – Bog z nami. Božji Sin je tudi položil ljubezen v središče človeške zgodovine. Zato je obhajanje Božiča in Novega leta upor proti črnoglednemu apokaliptičnemu vrednotenju prehoda v novo leto, predvsem obhajanje versko-odrešenjskega spomina na učlovečenje Boga.

In kaj nam tudi letošnji Božič sporoča? Veselimo se – sam Bog prihaja v naše družine, v naša srca, da jih ponovno blagoslovi, pomaga, da bi postajali vedno bolj človeški in vedno bolj božji. Bodimo ponosni, da nam Bog vsakemu posebej in kot skupnosti zaupa tako veliko nalogo – z njim blagoslavlja, posvečevati ta svet, v katerem živimo!

Majhen Bog-Božič naj nam pomaga z njim rasti v vsem dobrem.

Vesel, blagoslovljen, miren, zdrav in pogumen Božič želim iz srca vsem, posebno tistim, ki jih različne življenjske težave priklepajo k tlom: Bog nam prihaja naproti, da bi vedno dvigali pogled in srce K VIŠKU, K BOGU!!!

PLACUTA ŠT. 18

Preteklost, obnova in prihodnost slovenskega središča v Gorici

KT

Prostori Placute št. 18 so bili izredno pomembni za razvoj slovenske skupnosti na Goriškem. Leta 1923 je lastništvo stavbe pridobilo Katoliško tiskovno društvo. Skozi celotno 20. stoletje je Placuta št. 18 bila dom številnim slovenskim ustanovam, društvom, zborom, časopisom naše manjšine. Postala je pravo središče slovenske kulture dokler niso stavbo, zaradi neustreznih varnostnih in protipožarnih predpisov, morali zapustiti leta 1996. Po dvajsetih letih samevanja bo dom na Placuti ponovno zaživel v popolnoma prenovljeni obliki.

Hadrijan Corsi je predsednik upravnega odbora Katoliškega tiskovnega društva (KTD), ki je lastnik stavbe Placuta št. 18.

predsednik upravnega odbora KTD. Predsedniški mandat se bo zaključil maja leta 2022.

Katere spomine imate na prostore Placute št. 18? Katero vlogo ste imeli in imate znotraj KTD, ki je lastnik te stavbe?

Prvi osebni spomini na prostore Placute segajo v 50. leta in so kulturnega značaja. V mali dvorani smo večkrat nastopali s takratno ljubiteljsko dramsko skupino in s števerjanskim zborom. Dvorana je delovala kot dragoceno zbirališče mladine in prostor kulturnega in vzgojnega delovanja, tja do leta 1962, ko je bil zgrajen Katoliški dom. Osebnosti s Placuto so bile v tem obdobju, nekje do leta 1962, ko sem se umaknil s kulturnega področja in se posvetil čisto gospodarskemu in političnemu delovanju. Ponovno sem prišel v stik s stavbo na Placuti, ko sem postal

Zakaj mislite, da so bili ti prostori pomembni za razvoj slovenske skupnosti na Goriškem?

V povojnem obdobju, kljub vsem težavam v Gorici in čeprav je bil to skromen center, je stavba na Placuti postala življenjskega pomena za goriške Slovence. V teh prostorih je leta 1951 bilo ustanovljeno Slovensko katoliško prosvetno društvo, ki je prirejalo razne kulturne prireditve v mali dvorani. Ustanovitvi goriške katoliške prosvete je

sledila sklenitev tudi števerjanskega in pevskega oddelka. Ozračje znotraj prostorov Placute je bilo izredno živo, saj je bil tudi dom Katoliškemu glasu, Pastirčku, bila je prisotna tiskarna itd. Ključnega značaja za razvoj kulturnega goriškega življenja je bil prihod, leta 1951, duhovnika in glasbenika prof. Mirka Fileja, ki se je takoj vključil in postal prava gonilna sila, predvsem na zborovskem in glasbenem področju. Takoj po prihodu prof. Fileja so se odvijale prve revije Cecilijanke, vedno znotraj prostorov Placute. Prof. Filej je dal tudi pobudo ustanovitvi glasbene šole, ki bi skrbela predvsem na vzgojo mladih organistov. Glasbena šola je začela delovati na Placuti leta 1954. Približno 25 let kasneje se je bogato glasbeno delovanje nadaljevalo, in je bil ustanovljen Slovenski center za glasbeno vzgojo Emil Komel.

KTD se je od vsega začetka borila, da bi pridobila lastno tiskarno in knjigarno. Ali mogoče veste, zakaj je izbira padla na to stavbo na Placuti?

KTD je pridobila lastno tiskarno po prvi svetovni vojni, ko je v 20. letih prejšnjega stoletja začela delovati v prostorih na Placuti kot Zadružna tiskarna. Takoj za tem je KTD postal lastnik te stavbe. Kmalu zatem je bila ustanovljena tudi Goriška Mohorjeva družba, ki se je vselila v prostore Placute. Da bi se KTD izognila razlastitvi, so stavbo v 30. letih prepisali na devet posameznikov, ki so se obvezali, da bodo ob koncu fašistične strahovlade lastnino nepremičnine vrnili KTD. KTD je lastništvo ponovno pridobilo v 60. letih zaradi nekaterih težav z dediči.

Imate mogoče kašen poseben spomin kake proslave, kakega dogodka znotraj doma na Placuti?

Poseben dogodek je bila gotovo Cecilijanka. Zamislil si jo je prof. Filej, z organizacijskega vidika je zanjo poskrbela Zveza slovenske katoliške prosvete, kjer so pomagala vsa tri društva, ki sem jih prej omenil: Gorica, Števerjan in Pevma. Prof. Filej je zbral pevce, organiste, zborovodje in tako je bila speljana prva Cecilijanka. Poleg Cecilijanke je bilo tudi mnogo drugih proslav in ne samo koncertov.

V mali dvorani so priredili veliko gledaliških predstav, katerih gonilna sila je bil pokojni Maks Komac. Dramsko delovanje je bilo prisotno po vsej slovenski goriški manjšini, vendar najbolj je bilo razvito v Štandrežu, Rupi in v Števerjanu. Ker ni bilo velikih razpoložljivosti v Gorici in kinodvorane niso bile primerne, so se vse kulturne dejavnosti potekale v dvorani na Placuti.

Kako so se po letu 1996 razvijala prizadevanja, da bi stavbo obnovili?

Leta 1996, ko je KTD obnovilo prostore na Travniku, so Placuto zapustili tudi uredništvo in uprava Novega glasa, Pastirčka in Goriške Mohorjeve družbe. Predlagano je bilo, da bi se stavbo na Placuti prodalo. Seveda, do tega ni prišlo in zaslugo za to imata predvsem dve osebi: najprej duhovnik Marijan Markežič, ki je bil gonilna sila obnovitvenih del in Walterj Bandelj, predsednik Sveta slovenskih organizacij, ki je priskrbel finančna sredstva za kritje del.

Duhovnik Marijan Markežič je član odbora Katoliškega tiskovnega društva in pozorno spremlja obnovitvena dela.

Kdaj se je začela obnova stavbe in kdaj predvidevate, da bodo dela zaključena?

Obnovitvena dela so se začela 5. julija 2019 in morajo biti zaključena 22. decembra 2022. Najbolj nujno je bilo stavbo čim prej zapreti in zaščititi, saj je bila ta že 20 let v nevarnem stanju. V mesecu decembru bomo začeli z obnovo notranjih prostorov, ker nam je dežela posredovala še 150.000 evrov. Ta vsota ni zadostna, da bi nam dovolila zaključiti z deli. Vsekakor bomo že poskrbeli, za enkrat gremo počasi naprej.

Kako potekajo dela?

Prvi korak je bil urediti temelj stavbe. To pomeni postaviti novo streho, zaščititi zidove, utrditi nadstropja in zagotoviti protipožarno in protipotresno varnost. Mnogi posegi, ki so bili narejeni na zgradbo Placuta skozi leta, niso olajšali del, saj stavbo, ki je danes stara okoli 200 let, so vsaj trikrat dozidali in še večkrat krpali. Primer nevarnosti stavbe je bila v uporabi okroglih kamnov iz reke Soče za zidanje sten po prvi svetovni vojni. Seveda, dela bi potekala hitreje, če bi vso stavbo podrli in na novo zgradili, vendar občina ni dovolila podreti zidov (seveda, bi morali ohraniti samo zunanjo fasado). Kljub nekaterim težavam so zunanja dela dokončana in stavba ima danes nov obraz. Dela je dobro izvajalo podjetje

Anton Gregorčič, v prvem nadstropju Zveza slovenske katoliške prosvete (ZSKP) in Združenje cerkvenih pevskih zborov (ZCPZ), v drugem pa Svet slovenskih organizacij (SSO), vendar so možne tudi drugačne kombinacije. Placuta številka 18 nam skupaj z zunanjim skladiščem nudi malo manj kot tisoč kvadratnih metrov. V pritličju bo urejen tudi atrij, večnamenska soba, skladišče in notranje stopnice bodo nove in bolj široke. Na vsakem nadstropju smo uredili dvojne sanitarije. Imamo tudi protipožarno zunanje stopnišče in namestili smo prostor za dvigalo. Tako kot je bilo v originalni stavbi, smo ohranili dva vhoda v stavbo, eden s ceste, drugi pa z dvorišča. Na strehi zunanjega skladišča bomo postavili panoje za sončno energijo. Ko bomo dokončali vsa dela, bomo spodaj uredili tudi zelenico.

Lojzeta Hledeta, za malte in utrjevanje zidov so poskrbeli furlanski zidarji. Prvotno financiranje 700.000 evrov je omogočil deželni prispevek neizkoriščenih sredstev zaščitnega zakona, vendar je pomembno poudariti, da ta vsota predstavlja le polovico celotnega potrebnega denarja. Decembra meseca smo dobili še drugih 150.000 evrov s strani dežele, ki jih bomo uporabili za notranja dela.

Katere slovenske ustanove se bodo vselile v dom na Placuti?

V stavbi bodo gotovo imeli sedež Krožek

Kateri je namen prenovljene stavbe?

Placuta št. 18 je bila dom plodnega stoletnega delovanja raznih organizacij, od Marijine družbe, zborov, dramskih družin, tiskarne, raznih kulturnih nastopov itd. Bila je sedež Goriške Mohorjeve družbe od leta 1923 in po drugi svetovni vojni je tu delovalo tudi uredništvo Slovenskega Primorca, nato Katoliškega glasa. Veliko je bilo tudi kulturnih dejavnosti, še predvsem v mali dvorani, ki je bila predhodnica Katoliškega doma, današnjega centra Bratuž. Namen obnovljene stavbe je postati ponovno središče naših kulturnih ustanov v Gorici in temeljna slovenska postojanka.

MRZLI IN DEŽEVNI 1. NOVEMBER 2021

Ema Terpin

Tako kot praznik Sv. Mohorja je tudi Dan vseh svetih pomemben mejnik liturgičnega leta. Potem ko je praznik Marijinega vnebovzeta (pogovorno ga poznamo kot "Ferragosto") mimo, prebivalci naše male vasi in istočasno tudi fare začnejo razmišljati o »Vahtih«. Za starejše gospe je treba počasi poskrbeti za čiščenje družinskih grobov, kakor tudi tistih starih župnikov. Mlajši predstavniki pa si začnejo puliti glavo s tem, kako bodo letos organizirali Kaštanjado. In nekaj tednov pred tradicionalno mašo ob 9. uri zjutraj se začnejo vsi pogovarjati, ali bo letos spet deževalo ali bo končno sonce. Tudi letos, v ponedeljek, 1. novembra 2021, so stavo zmagali prvi. Maša je potekala dokaj umirjeno na števerjanskem trgu, torej na odprtem in vsi verniki so upoštevali predpise za naše skupno zdravje. Zbralo se je veliko ljudi, tudi iz sosednjih krajev ali celo kaki sorodniki iz Ljubljane, ki so prišli v našo vas pozdravit in zmolit kako Zdravo Marijo za svoje rajne. Po maši je sledila

molitev in mešani zbor F.B. Sedej je zapel par pesmi, ki se tematsko ujemajo s prvim novembrom. Nato je spregovorila še županja in izpeljala enominutni molk za vse padle, katerih spomin predstavlja velik spomenik na trgu. Različni predstavniki števerjanskih društev ali strank itd. so pri spomeniku položili vence in tri mladi fantje iz društva Briški grič so prebrali krajše besedilo. Takrat pa so začele padati prve dežne kaplje, škoda za tiste tri fante, ki so šele po nastopu prišli pod dežnik. Publika pa se je hitro porazgubila in iskala zavetje pod ozko streho župnijskega doma ali pa z dežniki v avtu. Tudi v dežnih kapljah pa je bilo videti altruizem, ki je preveval ozračje, saj je prijatelj posodil dežnik prijatelju, ta ga je ponudil sinu in tako so bili skoraj vsi na suhem. Sledil je še krajši obred na pokopališču in zbor je zapel še Slomškovo melodijo. Nato si je vsak vzel čas in postal pri domačem grobu ali pozdravil kakega starega prijatelja pri napisu na skali.

KAŠTANJADA 2021

Ivan Boškin

“In letošnji turnir briškole je osvojila dvojica ...”

Ustavimo se za trenutek. Katero vezo ima kaštanjada z briškolo? No, števerjanski mladinski krožek vsako leto, 1. novembra zvečer, organizira kaštanjado, kjer se ne je samo kovanja, ampak tudi slasten riž s

klobasami in panceto. Poleg jedače in pijače pa organiziramo tudi turnir briškole, ki vsako leto privabi nove dvojice, da se preizkusijo v

kvartanju. Zaradi izrednih razmer letos nismo smeli sprejeti neomejenega števila ljudi, ki se sicer navadno udeleži srečanja, prišlo pa je vsekakor “konkretno” število igralcev in gledalcev. Turnir se je začel ob 19. uri. Vse četvorke so se že v prvem krogu potile, da bi lahko nadaljevale svojo pot do končne zmage. Med tem pa, ko so se v veliki dvorani društva F.B.Sedej vsi lepo veselili, je v kuhinji naš letošnji kuhar, Miha Kovic, besno hitel, da bi skuhal riž v času. Po velikem naporu so iz kuhinje prileteli v dvorano prvi krožniki s slastnim rižem. Ljudstvo je bilo tako navdušeno nad tem, da ga je v hipu pojedlo do

zadnjega zrna in čakalo na bis, ki je bil ravno tako okusen kot prvi krožnik.

Ob vsem tem se je tisti večer dogajalo nekaj še bolj pomembnega. Naš predragi Zvonko je prodajal svoje, že svetovno znane, – no, verjetno ne ravno svetovno, a vsaj nam domačinom znane – srečke. Vsi, še posebej mladi, so stali ob njem in čakali, da iz vrečke izvleče zmagovite srečke, ki nikoli ne razočarajo. Ob zaključku prireditve je vsakdo odnesel domov kako čokolado, šalam, zvezek, krožnik, in še marsikaj drugega.

Med vsem tem se je ura finala bližala. Vsi smo nestrpno pričakovali, kdo se bo boril za pršut na letošnji Kaštanjadi. Obe dvojici sta se za zadnjo igro postavili v center dvorane, da bi ju lahko vsi opazovali. Bila sta dva moška proti dvema ženskama ... Zmaga ni mogla drugače kot k dekletom, saj je vsem znano, da imajo

ženske nadmoč nad nami, in to je treba priznati.

Ob koncu naj še razkrijem letošnji zmagovalki, ki sta bili Mira in Vida Boškin. Po nagrajevanju smo še na hitro pospravili in počistili, nato je bilo uspešne Kaštanjade 2021 konec.

ZAHVALNA NEDELJA

Valentina Ferligoj

Na zadnjo nedeljo v cerkvenem letu, 21. novembra 2021, smo Števerjanci praznovali zahvalno nedeljo, ki je letos sovpadala s praznikom Kristusa Kralja.

Kakor že lani je sveta maša tudi letos potekala na odprtem, tako da smo se vsi lahko zbrali na trgu pred cerkvijo brez tveganja okužbe in se zahvalili za komaj preteklo leto.

Nekateri člani Mladinskega krožka in cerkvene skupnosti so se zjutraj zbrali na trgu, da bi vse pripravili za tako pomemben praznik: postavili so stole, poskrbeli za mikrofone, zvočnike in klavir za zbor ter okrasili oltar. Nato so zvonovi veselo udarjali in nas poklicali k maši. Nekateri kmetje so k

maši prišli s traktorji, ki so jih parkirali na dvorišču ob župnijskem domu. Ob 11. uri je bil trg pred cerkvijo že popolnoma poln, pevci pa so bili že pripravljeni na petje.

Marsikdo bi lahko oporekal, da glede na to, da smo že drugo leto zaporedoma v obdobju izrednih zdravstvenih razmer, nimamo za kaj se zahvaliti. V resnici pa vemo, da predvsem preko preizkušenj lahko rastemo v veri in se izboljšamo kot ljudje. Pandemija je v nas povzročila velik strah pred okužbo, pred bolečino; omejuje nas v vsakdanjem življenju, prekinila je veliko naših medosebnih odnosov in nas na en način ali drugi oddaljila. Vseeno

pa lahko vidimo tudi v tem nekaj upanja. Kljub vsem svojim odpovedim smo lahko danes še bolj hvaležni za to, ko se zberemo pri takem praznovanju in se lahko gledamo v oči, čez masko, ki nam pokriva obraz. Zaradi tega se lahko osredotočimo le na poglede prijateljev, ki pa razkrivajo košček duše.

Čeprav smo na mrazu novembrskega jutra in čeprav se ne smemo po maši zabavati in veseliti tako svobodno kot prej, smo v srcu vsi veseli, da se lahko zahvalimo za vse, kar nam je Bog podaril. Hvaležni smo za vse to, kar

imamo, in ne samo za materialne darove. Predvsem v takih trenutkih se lahko zavemo, kako smo srečni in ne smemo pozabiti na vse tiste, ki v tem trenutku doživljajo še hujše stiske.

Na koncu maše je sledil še zadnji blagoslov, ki smo ga z odprtimi srci prejeli vsi. Župnik Marijan je blagoslovil tudi pridelke in traktorje ter traktorček (otroško igračo). Po maši pa smo se še župniku zahvalili in mu voščili za njegov okrogli rojstni dan. Hvaležno, z umirjenimi srci, smo se vrnili domov.

SVETI MIKLAVŽ SPET V ŠTEVERJANU

Prihod svetnika tudi letos osrečil števerjanske otroke

PetMat

Minilo je že leto dni, odkar nas je zadnjič obiskal sveti Miklavž. Lansko leto je v spremstvu angelčka in hudička krožil po vasi, da bi preprečil nastanek prevelikih skupin ljudi in z njimi širjenje koronavirusa. Koronavirus

nas žal še ni zapustil, sveti Miklavž pa se je letos vseeno odločil, da nas bo po ustaljenem običaju obiskal v veliki dvorani župnijskega doma. Izbire sicer ni imel, saj je zunaj lilo kot iz škafa. Pričakovala ga je lepo okrašena dvorana, za kar je poskrbel naš

mladinski krožek. Svetega Miklavža je sprejel zbor malih pevcev otroškega pevskega zbora F.B. Sedej. Dogodek pa je obogatila tudi kamišibaj predstava Katerine Ferletič, ki je uprizorila igro Miklavževo pismo, povzeto po knjigi Helene Kraljič - Božičkovo pismo.

Tudi letos sta Miklavža spremljala le en angelček in en hudiček, ki sta vestno (vsaj

angelček) opravila svoje dolžnosti in pomagala staremu Miklavžu. Otrok je prišlo v velikem številu. Če kdo od staršev ali gledalcev ni poznal molitvice "Sveti angel" je imel odlično priliko, da se jo nauči in je iz doma izstopil obogaten. Čisto vsi otroci so namreč za Miklavža pripravili isto molitev, toda brez dvomov so ga zelo osrečili. Gledalci in Miklavž smo tudi spoznali, da nam bo v Števerjanu sledila cela generacija zgodovinarjev, saj so na vprašanje, kateri predmet imajo najrajši, po vrsti vsi

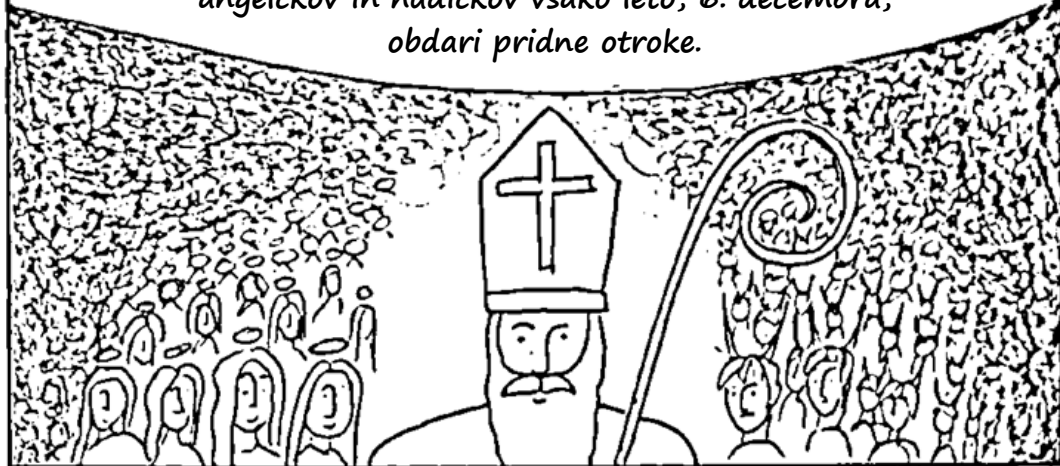

izbrali zgodovino. Na oder so Miklavža šli pozdravit tudi člani novega odbora društva F.B. Sedej. Svetnik je tudi njih vprašal za molitvico "Sveti angel". Ker je dober se jih je usmilil in dovolil, da na oder stopijo zadnji in so si lahko s pomočjo otrok molitvico nekajkrat ponovili, drugače bi jih zagotovo zasačil v neznanju.

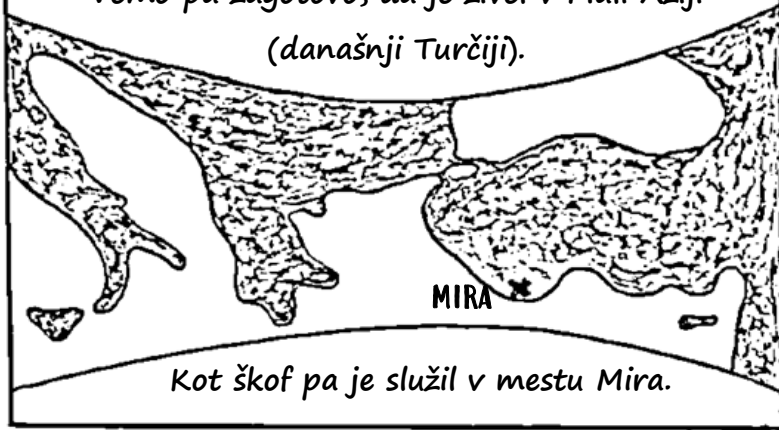
ZGODBA O SVETEM MIKLAVŽU

ILUSTRIRALA LARA PRODERUTTI

Svetega Miklavža (Nikolaja) dandanes vsi poznamo, ker v spremstvu angelčkov in hudičkov vsako leto, 6. decembra, obdari pridne otroke.

Njegovo življenje je prepleteno z legendami. Vemo pa zagotovo, da je živel v Mali Aziji (današnji Turčiji).

Kot škof pa je služil v mestu Mira.

Rodil se je okoli leta 270 po Kr. Starša sta bila obupana, saj sta bila že dolgo poročena in sta si srčno želela otroka.

Bila sta zelo bogata, toda tudi dobra, radodarna in usmiljena do revežev.

Po njuni smrti je Nikolaj vse bogato premoženje razdelil med uboge in postal redovnik.

Ko je v mestu Mira umrl škof, je bilo treba izvoliti novega.

PRVI DUHOVNIK, KI BO JUTRI ZJUTRAJ VSTOPIV V CERKEV, BO POSTAL NAŠ NOVI ŠKOF!

In prvi je zjutraj v cerkev vstopil Nikolaj, da bi molil. Posvečen je bil nato v škofa.

Kot škof in duhovnik je želel biti zgled dobrodelnosti.

Legenda pravi, da so v tistem času živela tri dekleta, ki so jim starši umrli.

KAKO BOMO PREŽIVELE?

DENARJA NIMAMO NITI ZA HRANO...

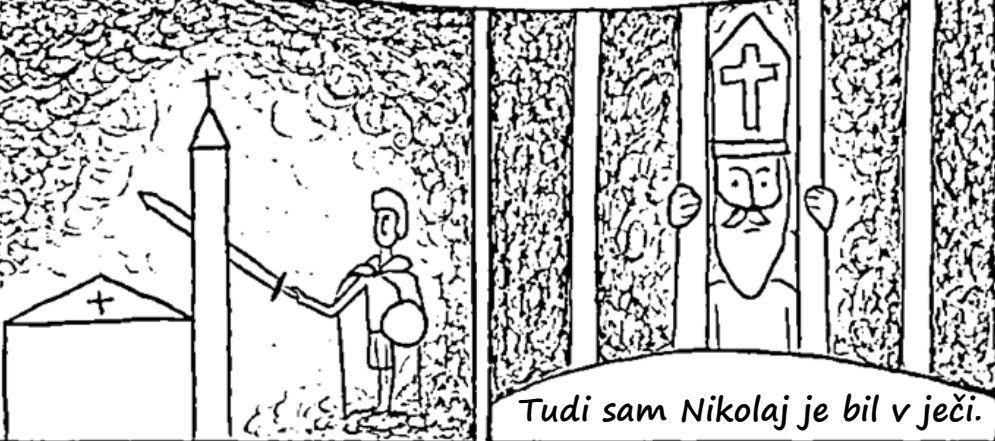
KAJ ŠELE DENAR ZA DOTO... SAME BOMO OSTALE.

Nikolaj jim je na oknu pustil tri mošnjičke cekinov. Dekleta so se lahko omožila in rešila revščine.

V tistih časih so Rimljani preganjali kristjane.

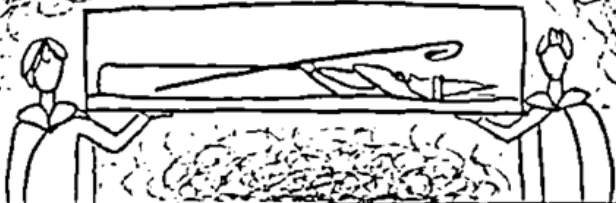

Tudi sam Nikolaj je bil v ječi.

Umril je v mestu Mira v visoki starosti, 6. decembra.

Leta 1086 so italijanski pomorščaki njegove relikvije prinesli v mesto Bari. Zato ga pogosto imenujejo „San Nicola di Bari“.

Svetega Nikolaja so po tem začeli častiti kot svojega zavetnika pomorščaki, čolnarji in mornarji.

Prve cerkve njemu posvečene so bile zato postavljene ob vodi. Tako tudi ljubljanska stolnica.

Nikolaj ali Miklavž je po celi Evropi zelo priljubljen svetnik. Še posebej ga častijo na vzhodu. V carski Rusiji so ga slavili celo dvakrat v letu: 6. decembra in 9. maja.

Tudi v Števerjanu imamo svetega Miklavža posebno radi. Vsako leto nas obišče in dobro pozna vse števerjanske otroke.

TROJČEK VEČEROV JE OPLEMENITIL VREDNOTE SLOVENSTVA, DEMOKRACIJE IN KRŠČANSTVA

Ob 70. obletnici Kmečko delavske zveze v Števerjanu

Marjan Drufovka

Sekcija Slovenske skupnosti iz Števerjana je v sodelovanju s Krožkom Anton Gregorčič, SKPD F.B. Sedej in Občino Števerjan, v sklopu praznovanj ob 70. obletnici Kmečko delavske zveze, organizirala trojček političnih večerov v Sedejevem domu. Želeli smo izpostaviti vlogo ljudi, ki so veliko dali v dobrobit naše skupnosti in so znali posredovati zdrave vrednote mlajši generaciji.

ZA SLOVENSKI GLAS

Predvajanje dokumentarnega filma »Za slovenski glas«, je bil v petek, 22. oktobra 2021, ob 20. uri. Uvodoma je pokrajinski tajnik SSK in krožka Anton Gregorčič Julijan Čavdek predstavil film in povedal, kako je sploh prišlo do tega podviga. Dokumentarec Za slovenski glas je nastal v sklopu projekta »Zastavimo skupne moči za skupne cilje« ob 10. obletnici smrti dr. Mirka Špacapana s prispevkom Avtonomne Dežele Furlanije - Julijske krajine. Film govori o prizadevanjih stranke Slovenske skupnosti in takratnega deželnega svetnika Mirka Špacapana leta 2007 za odobritev deželnega zakona št. 17 in za sprejetje 28. člena, edinega zakonskega določila v Italiji, ki omogoča olajšano izvolitev predstavnika slovenske narodnostne skupnosti v deželni svet Furlanije - Julijske krajine. Ob koncu pa je lepo predstavljen lik Mirka Špacapana, kot daljnovidnega in odločnega politika, ki je kot zdravnik, glasbenik in politik imel veliko prijateljev in vezi.

HEROJI DEMOKRACIJE IN SLOVENSTVA

Politični večer »Heroji demokracije in slovenstva« je bil v petek, 29. oktobra 2021, ob 20. uri. Pobljže smo spoznali like Avgusta Sfiligoja, Antona Kacina, Andreja Bratuža, Marija Breganta, Albina Šuligoja in drugih, ki so postavili temelje stranki Slovenska skupnost v nelahkih časih. Sodelovali so Drago Štoka, Hadrijan Corsi, Karlo Bresciani in Damijan Terpin. Z gosti se je pogovarjala novinarka Erika Jazbar.

Pravnik, politik in družbeno politični delavec Drago Štoka je opozoril, kako je po njegovem mnenju narod brez politike narod folklore, zato je s prisotnimi delil svoj spomin na 4. julij 1948, ko so se vsi Slovenci, ki so bili za slovenski samostojni politični subjekt, zbrali na prvem slovenskem političnem taboru v Mavhinjah. Nekdanji števerjanski župan Hadrijan Corsi je opozoril poslušalce, da Kmečko delavska zveza ni bila samo politična stranka, za Števerjan je imela izjemno vlogo tudi na socialno-gospodarskem področju. Predsednik za Italijo SSK Karlo Bresciani je spregovoril o prehodu od SDZ do Slovenske skupnosti, ki ga je sam doživel. Bil je namreč zadnji predsednik Ljudskega gibanja v Gorici. Pravnik in politik Damijan Terpin je izpostavil dejstvo, da je treba dobre stvari peljati naprej. Ne smemo dovoliti, da propade to, kar je dobro, kar so naredili naši predniki.

V SAMOSTOJNOSTI JE MOČ? MLADI IN NJIHOVO (NE)ZANIMANJE ZA POLITIKO.

Politični večer, namenjen mladim, »V samostojnosti je moč? Mladi in njihovo (ne)zanimanje za politiko«, je bil v petek, 3. decembra 2021, ob 20. uri.

Sodelovali so Roberta Chissich iz Trsta, Stefano Coren iz Petjaga, Simon Cotič z Vrha sv. Mihaela, Simon Peter Leban iz Gorice, Martin Novak iz Sovodenj ob Soči, Fabijan Muzic iz Števerjana, Matia Premolin iz Trsta, Luca Raccaro iz Krmina in Davide Štokovac iz Doline.

Z gosti se je pogovarjala časnikarka Erika Jazbar.

Zahvala naj gre tehnični ekipi SKPD F.B. Sedej, naj v imenu vseh omenim Aljošo Dorni in Janeza Terpina, za predvajanje večerov tudi preko društvene Facebook strani in YouTube kanala. Poleg tega naj gre pohvala Mladinskemu krožku za poskrbljeno pogostitev ob koncu večerov.

DELOVANJE MEŠANEGA PEVSKEGA ZBORA

Alenka Di Battista

Prvega novembra je zbor kot običajno zapel nekaj priložnostnih pesmi ob položitvi vencev na spomenik padlim na trgu v Števerjanu in na Jazbinah, večino vaj v jesenskem času pa je posvetil učenju novih pesmi za revijo Cecilijanka. Zbor je nastopil v petek, 19. novembra, in publiki predstavili tri pesmi: Barčico v priredbi Brede Šček, ljudsko Pesem od Zarje v priredbi Lojzeta Lebiča in Kresno jutro v priredbi Ubalda Vrabca. Kljub temu, da

ljudi v dvorani ni bilo veliko, je vsak pevec začutil nekaj treme in nivoze, saj je bil to prvi resen koncert po dolgem premoru. Lepo je bilo slediti dirigentu in se mu predati ter ponovno uživati v zborovskem petju. S pomočjo sodobne tehnologije je možno tem zvokom ponovno prisluhniti, saj je Cecilijanka še vedno dostopna vsem preko kanala youtube.

**POGLED V PRETEKLOST IN IZZIVI ZA PRIHODNOST
MEŠANEGA PEVSKEGA ZBORA**

Alenka Di Battista

Zborovsko petje je že od nekdaj doma v Števerjanu, saj je bil pevski zbor ena izmed prvih dejavnosti katoliškega bralnega društva, ki je ob koncu 19. stoletja začelo delovati v Števerjanu. O ubranem cerkvenem in narodnem zborovskem petju pod vodstvom pevovodje Josipa Mariniča iz Kojškega so na primer poročali že leta 1885 v časopisu Edinost, v katerem je pisec poročila pohvalil prelepo mašno petje šestnajstih pevcev ob praznovanju farnega zavetnika. Primerjal ga je celo s petjem zborov v velikih mestih, predvsem pa poudaril edinost, trud, vztrajnost in veselje do petja posameznih članov. V nadaljevanju prispevka pa je omenil tudi »neslogo in ugovarjanje«, ki sta zajeli nekatere pevce in povzročili hiter upad njihovega števila do te mere, da je moral župnik na praznik sv. Mohorja na pomoč poklicati pevce iz bližnjega Kojškega.

Podobne dinamike srečamo tudi v današnjem času, ko se število članov mešanega pevskega zboru iz leta v leto naglo spreminja. Sledijo si obdobja, ko je članov različnih starosti zelo veliko, in obdobja, v katerih njihovo število drastično upade. »Nesloga in ugovarjanje« sicer nista več glavna krivca za to dogajanje, saj so na okrnitev zasedbe in dejavnosti vplivali v zadnjih dveh letih predvsem ukrepi za preprečitev širjenja okužbe Covid-19, posledice, ki jih je drugačno življenje v času pandemije prineslo s sabo, pred tem pa raznolike dejavnosti, ki so mlade bolj pritegnile kot pa zborovsko petje v domači vasi.

Kljub vsemu, se delovanje mešanega pevskega zboru ni prekinilo in se nadaljuje ne glede na težave in omejitve tudi danes. V tej luči smo začeli s pevskimi vajami v četrtek, 9. septembra, pod vodstvom našega dirigenta Patricka Quaggiata. Ker je to čas trgatve in je bila možka zasedba okrnjena, smo se odločili, da bodo trenutno vaje namenjene le ženskima glasovoma. Letošnjo sezono posvečamo učenju novih pesmi za pripravo jubilejnega koncerta, s katerim želimo ovekovečiti sedemdeseto obletnico zboru. Poleg koncerta si želimo boljše spoznati tudi zgodovino našega zboru in zbiramo slikovno in avdio gradivo ter pripravljamo intervjuje s starejšimi oziroma bivšimi pevci. Le-ti bodo objavljeni v vašem glasilu Števerjanski vestnik in na spletni strani društva. Na ta način želimo obuditi spomine na preteklost, na dogodke, ki so zaznamovali naš zbor, in na ljudi, ki so z veseljem

in požrtvovalnostjo posvečali svoj prosti čas zborovskemu petju. Vsak izmed teh je, ne glede na nadarjenost, v naši zgodovini pustil neizbrisno sled, saj je, tako kot je pred leti za Novi glas povedal pokojni organist in dirigent Herman Srebrnič, pri zborovskem petju predvsem pomembno »delati, se truditi in narediti kar se da«.

PEVCI PRIPOVEDUJEJO

Intervju z Jolando Komic - dolgoletno pevko in tudi nekdanjo predsednico Mešanega pevskega zbora F.B.sedej

Petra Devetak

Bi z nami delili kako nepozabno dogodiščino, ki ste jo doživeli, ko ste peli v zboru?

Nepozabno je bilo nekoč, ko se nam je med petjem pesmi "Ropoče doli mlin tam pod bistro vodo" pod vodstvom dirigenta Hermana Srebrniča, pod nogami podrl oder v Borovcih [smeh]. Po drugi strani pa je bilo nepozabno že samo dejstvo, da sem lahko obiskovala pevske vaje in pela na nastopih v družbi sovrstnikov ter da je zbor prejemal nagrade, med katerimi po pomenu izstopa sprejem pri papežu v Rimu kot prva nagrada na tekmovanju cerkvenih pevskih zborov na Bledu. Petje je zame lepota in družabnost. Vsak trenutek v zboru je lahko lepa dogodivščina.

15

Kdaj ste začeli peti?

Začela sem peti kot otrok, in sicer v osnovni šoli. Ob prihodu mladega dirigenta in organista Hermana Srebrniča, ki je začel združevati vaško mladino in otroke, pa smo imeli tudi že prve nastope (npr. na materinski dan, za miklavževanje in različne misijonske prireditve). Prva "naloga" otroškega zbora je bilo sodelovanje pri jutranji nedeljski maši ob sedmih s petjem na koru, medtem ko je "glavno" mašo ob 10. uri obogatil mešani pevski zbor. Popoldne smo otroci sodelovali pri popoldanski molitvi in litanijah Matere Božje ter blagoslovu. Po molitvi smo se vsi otroci zbrali v »faroužu« ali zakristiji ali v toplih mesecih za cerkvijo in imeli pevske vaje ob spremljavi Hermanove harmonike. Ker je gospod Herman imel gostilno v Dvoru, smo občasno imeli pevske vaje tudi tam. Herman je bil zelo energičen človek in je stalno vabil in spodbujal mlade k petju. Ko smo zrasli, nas je na primer takoj povabil v mešani zbor. Ko je bil Herman zaradi bolezni nekaj časa odsoten, je zbor vodil gospod Ivo s »Krgišča«. Tako kot Herman je tudi on imel z nami jutranje vaje in nastope pri maši, kjer je orgljal.

Kateri glas ste peli?

V glavnem sem pela sopran, a po potrebi tudi alt.

Zakaj ste pa nehali peti?

Večkrat sem razmišljala, kako in kdaj bom nehala peti. Zelo sem se bala. Potem pa se je zgodilo čisto naravno, ker ko prideš v določena leta je prav, da starejši odnehamo in

pustimo prostor mladim. Nekaj časa je sicer tudi v redu, da starejši podpirajo mlade, jim stojijo ob strani, ob določenem trenutku pa se umaknejo. Ni bilo prav prijetno se umakniti, ker zelo ljubim petje in še zdaj bi zelo rada pela, vsaj na koru. Vsekakor sem bila v zboru celih 50 let. Na koru sem praktično nehala pred kratkim zaradi virusa.

Kaj vam je bilo najbolj, kaj pa najmanj všeč pri pevskih vajah?

Mogoče najbolj žalostno in najbolj težko mi je bilo, ko na vajah ni bilo pevcev, še posebno, ko smo se pripravljali na kake pomembne nastope. Včasih smo imeli generalko tudi na odru. Vaje so bile ponavadi ob sredah, ta tradicija je trajala veliko let. Ko je prišlo v nekem obdobju do "krize" zbora in je začelo primanjkovati ljudi na vajah, smo se odločili, da priredimo večdnevni pevski seminar. K vodenju seminarja smo povabili Tomaža Tozona, ki je bil takrat član Slovenskega okteta. Sprejel je vodenje tega seminarja pred Veliko nočjo. Skoraj cel teden smo imeli vaje, tudi dvakrat na dan, da smo se pripravili najprej za oljčno nedeljo in nato še za Veliko noč. Takrat smo peli v obnovljenim sestavi, pod njegovim vodstvom. S seboj je pripeljal na pomoč tudi nekaj njegovih pevcev in zbralo se je kar 50 pevcev. Nato smo mu predlagali, da sprejme tudi vodenje zbora; tudi na to je pristal. Z njim se je spremenil tudi način petja in pristopa do zbora. Gospod Herman je bil še

vedno z nami kot pevec in kot organist in je skrbel predvsem za cerkveno petje.

V letih so se nato zvrstili različni dirigenti in vsak je gotovo prinesel svoje ideje, način petja in navade in lastnosti. V Števerjanu je hvalevredno to zbiranje mladih in navezanost na pevski zbor, zato tudi če se je med leti vedno kaj spreminjalo, je ostalo jedro in smisel petja vedno dđželo močno. Ta tradicija je bila in je še vedno zelo močna v Števerjanu, saj pojejo v zboru najprej starši, potem pripeljejo počasi tudi "odrasle" otroke, počasi se umaknejo in tako gre tradicija vedno naprej iz roda v rod. Zato sem mnenja, da dokler bo živela slovenska pesem, bo živel tudi slovenski rod. Upam, da se bo torej vse to še nadaljevalo, čeprav je ta virus precej ohromel vso dejavnost in družabnost.

Je za vas v življenju petje torej pomembno?

Da, zame je petje bistvenega pomena. Bodisi petje kot igranje na odru.

Kaj svetujete bodočim pevcem in dirigentom?

Samo to bi svetovala, da bi še naprej gojili slovensko narodno pesem, saj ljudska pesem teče po naših žilah in tako mora še nadaljevati, tudi če vsako toliko dodamo tudi kake bolj sodobne pesmi. Vendar samo narodna pesem bo ostala vedno živo pričevanje naše kulture.

IKARUS – GREEN BELT FESTIVAL V ŠTEVERJANU

Martina Valentinčič

Festival Ikarus, ki je nastal na pobudo Občine Srednje na podlagi razpisa ministrstva za kulturo Republike Italije, je potekal v septembru in oktobru v krajih od Kanalske doline do Brd, ki stojijo tik ob nekdanji železni zavesi in jo zdaj imenujemo Evropski zeleni pas. Med partnerji zelo obsežnega projekta, ki je imel na programu koncerte, sprehode, razstave, gledališke dogodke, je bila tudi Občina Števerjan, tako da sta dva dogodka potekala tudi v naši vasi in sicer v nedeljo, 3. oktobra, v popoldanskih urah.

Prvi dogodek je bila gledališka predstava kamishi-bike z naslovom "Tokrat, kadar so šli te stari na letovanje", potekala je na kmetiji Humar na Valerišču. Gledališče kamišibaj je edinstvena oblika pripovedovanja zgodb ob slikah, ki je nastala in se razvila na Japonskem, v zadnjih letih pa se vse bolj pogosto pojavlja tudi pri nas in drugod po svetu. Slike (ilustracije) so vložene v lesen oder; pripovedovalec ob pripovedovanju menja slike, ki prikazujejo dogajanje v zgodbi. Posebnost tega dogodka pa je bila v tem, da se je pripovedovalka pripeljala s kolesom, kamor je potem tudi postavila lesen oder. V zgodbi je opisala majhno gorsko vasico, v kateri so ostali le starejši, saj so se mlajši rodovi odselili v mesto in so prihajali domov le v poletnem času na krajši dopust. Predstava je nastala v produkciji društva CTA iz Gorice, zgodbo je napisala Sabina de Tommasi, slike pa narisala Serena Giacchetta; pripovedovalka, ki je znala pritegniti tudi najmlajšo publiko, je bila Serena di Blasio, za glasbene točke na harmoniko pa je poskrbel Paolo Paron.

Zvečer pa je bil v dvorani Sedejevega doma koncert orkestra harmonik GM Synthesis 4. Orkester je nastal leta 1978, nastopil je na odrih v zamejstvu in tujini, na koncertih, tekmovanjih in festivalih, vodi ga Fulvijo Jurinčič. Tudi na tem koncertu so glasbeniki dokazali, da je harmonika

poliedričen instrument, z bogato ekspresivnostjo, saj so zaigrali klasične in sodobne skladbe, več pa je bilo tudi priredb znanih popevk in balkanskih ljudskih plesov.

Festival Ikarus je tako dal priložnost domači publiko in gostom, da so spoznali in slišali gledališke in glasbene umetnine, ki so bile gotovo novost za naš kraj.

DRUŠTVO F.B. SEDEJ IZVOLILNO NOV UPRAVNI ODBOR

KT

V torek, 23. novembra 2021, je v veliki dvorani župnijskega doma F.B. Sedej v Števerjanu potekal 35. redni občni zbor S.K.P.D. Frančišek B. Sedej. Dnevni red občnega zbora je poleg poročil o delovanju društva s strani predsednice društva Ilarie Bergnach, tajnice Lize Tercic in posameznih včlanjenih skupin predvideval tudi zaključitev triletnega mandata upravnega odbora, predstavitev razrešnice starega odbora in volitve novega upravnega in nadzornega

odbora. Županja Občine Števerjan in pokrajinska podpredsednica Sveta slovenskih organizacij (SSO) za Goriško, Franca Padovan, je bila tudi prisotna in je prinesla pozdrave predsednika SSO Walterja Bandlja. Zahvalila se je dosedanjemu odboru za velik trud, ki ga je vložil v vse dejavnosti, ki jih je v zadnjih treh letih uspešno izpeljal. Novemu odboru je zaželela vse dobro. Svoj pozdrav je nato poklonila odbornica Martina Valentinčič v imenu števerjanske občine. Posebej je

poudarila aktivnost in složnost odbora, ki sta kljubovali tudi najtežjim trenutkom pandemije. Nazadnje je Marjan Drufovka v imenu števerjanske sekcije slovenske skupnosti izrazil svoj ponos nad pestrim delovanjem števerjanskega društva in zaželel novemu odboru veliko sreče.

Novoizvoljeni upravni odbor S.K.P.D. Francišek B. Sedej se je sestal 30. novembra v Števerjanu in izvolil vodstvo. Za predsednico je

bila potrjena Ilaria Bergnach. Za vlogo tajnice je bila izvoljena Stefania Beretta, mesto blagajnika pa je sprejel Jakob Leopoli. Za novega podpredsednika je bil izvoljen Matija Corsi, medtem ko sta postala gospodarja Aljoša Dorni in Damjan Klanjšček. Zasedanje je vodil najstarejši član odbora S.K.P.D. Francišek B. Sedej Aljoša Dorni. Predsednica društva Sedej se je ob koncu še članom zahvalila za zaupanje in navedla nekaj smernic za naslednji dve leti.

Tudi uredništvo Števerjanskega vestnika želi novemu upravnemu odboru obilo sreče in uspešno dveletno delovanje.

DELOVANJE K.D. BRIŠKI GRIČ OBNOVLJENA KURJAVA NA SEDEŽU DRUŠTVA BRIŠKI GRIČ

Maja Humar

V četrtek, 18. novembra 2021, so na sedežu kulturnega društva Briški grič v Števerjanu priredili krajšo slovesnost ob zaključku rednih vzdrževalnih del v prostorih, ki so namenjeni kulturnim, rekreacijskim, športnim in socialnim dejavnostim ustanov in organizacij, vpisanih v Deželnem registru organizacij slovenske jezikovne manjšine.

Z odlokom pristojne službe za manjšinske jezike št. 3457 z dne 29.10.2020 je namreč tudi števerjansko društvo prejelo finančno podporo v višini 30.000,00 evrov. Poseg, za katerega smo zaprosili prispevek, je bil vezan na zamenjavo kurilne peči. V prostorih na

Bukovju, ki so v lasti podjetja Alpe srl, je bil centralni sistem kurjave dotrajan in zastarel. V kletnih prostorih je bila nameščena stara - prvotna - kurilna peč, ki je služila trideset let in je začela kazati znake dotrajanosti, ki so privedle do pogostih okvar.

Poseg je predvideval odstranitev stare kurilne peči in nakup ter montažo nove kondenzacijske kurilne peči ter ureditev celotne inštalacije trenutnim zakonskim predpisom. Poseg je predvideval tudi

zamenjavo starih grelnih termo-konvektorjev z novimi ter prilagoditev električne napeljave. Prva faza del je zadevala izdelavo izvršnega načrta odstranitve stare in namestitve nove kurilne peči, za katerega je poskrbel izvedenec Franco Spano'. Obenem je bilo potrebno sestaviti tudi načrt električne napeljave oz. prilagoditev le-te za predel, ki zadeva kurilnico. Načrt električne napeljave je sestavila inž. Mariagrazia Wilfinger, dela pa je izvedlo podjetje Siel impianti civili e industriali.

Druga faza je zadevala odstranitev stare kurilne peči in namestitve nove. Za dela je poskrbelo podjetje GB impianti. Namestitev nove peči se ni dotikala obstoječih povezav, to se pravi, da smo ohranili vse cevi, ki so bile že nameščene v stavbi. Poskrbeli smo le za namestitev vseh sestavnih delov za varnost in pravilno delovanje termo-centralnega ogrevanja ter novo izolacijo obstoječih cevi, kot po novejših predpisih. Izbrana kondenzacijska peč deluje na kurilno olje.

V tretji fazi je podjetje "GB impianti" poskrbelo za odstranitev starih konvektorjev in namestitev novih: le - ti omogočajo hitrejše ogrevanje prostora in s tem tudi prihranek in

energetsko varčevanje. V tej fazi smo zamenjali tudi termostate z novimi, ki odgovarjajo trenutnim zakonskim predpisom.

Zadnja faza je zadevala prvi pogon nove peči in oddajo dokončne zelene luči za njeno uporabo. Dela so se zaključila pred dobrim mesecem dni.

"Iskreno se zahvaljujemo načrtovalcem in izvajalcem del, zadovoljni smo s končnim rezultatom. Hvaležni smo tudi podjetju Alpe za podporo in seveda Deželi, ki nam je dodelila finančna sredstva, s katerimi smo lahko vendarle izpeljali prepotrebna obnovitvena dela", pravi predsednik društva Joško Terpin.

KAJ PRAVIJO SOSEDI? NOVICE IZ BRIŠKEGA ČASNIKA

Iva Sivec

105-46-k

Dnevi evropske kulturne dediščine in Teden kulturne dediščine

Na evropski mizi tudi ščepec briške dediščine

Skoraj 40 dogodkov se je v Sloveniji v dveh jesenskih tednih nizalo v letošnjih 31. Dnevh evropske kulturne dediščine (DEKD) in v njihovi spremljajoči prireditvi, slovenskem medresorskem projektu, devetem po vrsti, Tednu kulturne dediščine (TKD). V dogodkih DEKD in TKD, ki so ju v spletnem okolju slovesno odprli v Koroškem pokrajinskem muzeju v Slovenj Gradcu, so pod okriljem Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije sodelovali muzeji, galerije, šole, kulturne in turistične ustanove, nevladne organizacije, slovenska ekipa DEKD v Strasbourgu, skupaj skoraj 500 različnih udeležencev. In seveda na tisoče zavzetih posameznikov, ki s svojimi aktivnostmi prispevajo k varovanju in popularizaciji kulturne dediščine.

Glavna tema najbolj prepoznavnega vseevropskega kulturnega dogodka pod okriljem Sveta Evrope in Evropske komisije, DEKD, katerega pobudnica je bila leta 1991 tudi Slovenija, je bila letos posvečena dediščini za vse. Dediščini različnih kulturnih okolij, ki v svoji raznolikosti gradi mostove med ljudmi, jih bogati in povezuje.

Dobra jed se sama ponuja

Tudi hrana je v svoji raznolikosti tisto, kar nas povezuje. Ob imenovanju Slovenije za

evropsko gastronomsko regijo, pri čemer si bo Slovenija prizadevala doseči boljšo kakovost življenja s poudarkom na edinstveni kulinarčni kulturi in spodbujanju inovativnosti v gastronomiji, se je sama po sebi ponujala tema Dober tek! Čeprav ob njej poleg hrane pomislimo tudi na toplino doma, harmonijo okusov, okušanje lokalnih jedi ipd., so snovalci temo še razširili z zgodbami iz preteklosti, s tradicijo pridobivanja hrane in prehranjevanja, z izkušnjami naših prednikov in njihovih znanj ter vse skupaj povezali in začinili s sodobnimi prizadevanji po bolj zdravem in sonaravnem bivanju, vračanju h koreninam. Pa z odkrivanjem receptov, šeg in navad, kulturne krajine; od črnih kuhinj, prvih kmetijskih orodij do kuharskih bukev in pogrinjkov.

Mladi raziskovalci ustvarijo film

V spremljajočem natečaju Mladi raziskovalci evropske dediščine, katerega namen je spodbujanje mladih k ustvarjalnemu odkrivanju, raziskovanju in spoznavanju kulturne dediščine v lokalnem in širšem prostoru, se je s kratkim filmom predstavila skupina mladih Idrija 2020. V filmu ustvarjalci sprašujejo udeležence dogodkov DEKD, kaj jim dediščina pomeni in kaj kje tisto, kar navdihuje organizatorje, ki so se zavezali k ohranjanju zapuščine, skupne več kot 830 milijonom ljudi na evropski celine.

Cvetlična tihožitja grofice MAA

Ker je Slovenija aktivna tudi v mednarodnem projektu Dediščina, zapuščina žensk, katerega namen je prispevati k zmanjševanju razlik med spoloma in povečanju prisotnosti žensk pri skupni evropski dediščini, so se organizatorji odločili, da v Arboretumu Volčji Potok v sklopu tega projekta predstavijo

Vir: spletna stran Arboretum – Volčji potok

Cvetočo pot grofice Marije Auersperg Attems, okrajšano MAA, potomke ene najvplivnejših in najpomembnejših plemiških rodbin na naših tleh, znane med drugim tudi po palači v sosednji Gorici. Grofica Marija je slikala cvetlična tihožitja, ki poleg slikarskega znanja odražajo izreden čut za opazovanje in temeljito botanično znanje. V arboretumu so poleg drugih zanimivih aktivnosti že zasadili vrt z rastlinami, ki se pojavljajo na njenih cvetličnih tihožitjih.

Ščepec briške dediščine na evropski mizi

Na temo Dober tek! so se v 150 krajih širom po Sloveniji in v zamejstvu zvrstili pisani dogodki. Razstave, predavanja, predstavitve, posveti, delavnice, zbirke starih receptov in njihove sodobne nadgradnje, kuhanje, krašenje, okušanje in vonjanje, spoznavanje kuharskih skrivnosti naših prednikov in lokalnih posebnosti ter obujanje pozabljenih sestavin so le del dejavnosti, ki so potekale med letošnjim 25. septembrom in 9. oktobrom.

Ščepec dediščine so na slovensko in evropsko mizo dodala tudi Brda. Najprej je bilo na vrsti odprtje projektov DEKD in TKD, ki se je zgodilo v galeriji Zale & Pepe v Šmartnem. Spremljala ga je razstava Sadje sonca, prikaz sadja, ki uspeva v Brdih, v tehniki suhega polstenja. Razstavo je avtorica Katja Kogej posvetila prijatelju Zoranu Božiču, ki si je prizadeval za oživljanje, ovrednotenje in ohranjanje starih sadnih sort in je zasnoval vzorčni sadovnjak starih sort Pod skalco v Kojsem.

Obiskovalcem je bil dva tedna na voljo pester nabor delavnic, tečajev, degustacij, razstav in vodenih ogledov. Zofina hiša v Šmartnem je ponujala delavnico o prunelah, briški in svetovni posebnosti, in kulinarčno delavnico kuhanja polente z vrtnicami, Oljčni bar v Šmartnem je vabil na degustacijo ekstra deviškega oljčnega olja, na kulinarčno delavnico in na prigrizek in hišno torto, obogateno z oljčnim oljem s pomarančo, Pletarstvo Lucijan Grudina na pletenje z bakami, vrbovimi vejami, Briške žene in dekleta na kulinarčne delavnice tipičnih briških jedi s poudarkom na sezonskih jedeh, domače društvo oljkarjev na tečaj o briških oljkih in kakovosti briškega olja, Klet Brda na samostojno degustacijo 12 vzorcev vin, Likovno društvo Dabla na delavnico za otroke. Obiskovalci so si lahko ogledali Vilo Vipolže, Briško hišo in klet v Šmartnem, atelje Ivana Skubina v Bregu pri Golem Brdu, avlo Gradu Dobrovo, galerijo briških slikarjev, združenih v društvu Dabla v Šmartnem, Almino hišo v Medani, galerijo Zale & Pepe v Šmartnem, Park miru na Sabotinu, se podali na kolesarske ali pešpote po briških gričih, poiskali odprte domačije in gostinske lokale, se sprehodili po briški gastronomski pokrajini in se v njej lahko okrepcali tudi z ješprenjevo mineštro, pokušali fige s svežo kozjo skuto ali se oblizovali ob potici s svežim grozdem in orehi. Imeli smo priložnost, da s pomočjo dediščine spoznamo in sooblikujemo nove navade ter se prepustimo pestri snovni in nesnovni ponudbi letošnjih dogodkov. Smo jo, priložnost, znali izkoristiti?

KAKO JE ŽIVETI DANES – INTERVJUJI Z MLADIMI

ŠTEVERJANCI

Intervju: Vida Boškin

Ime in priimek: Lapo Farolfi**Bivališče:** Ašči 2/a**Vaško ime družine:** Korenovi**Letnik:** 2005**Horoskop:** lev**Najljubša hrana:** babičina pica**Najljubša pijača:** bezgov sok**Študij:** 3. razred znanstvenega liceja S. Gregorčiča v Gorici**Hobiji:** branje, poslušanje glasbe...**Šport:** atletika - tek na srednje proge**Najljubše glasbene zvrsti:** italijanski cantautorato**Knjiga na nočni omarici:** Boris A. Novak - Vrata nepovrata**Si zadovoljen s svojo izbiro višje šole? Bi nadaljeval s študijem?**

Res sem zadovoljen s svojo izbiro višješolske študijske smeri. Ta šola nam nudi celostno pripravo: čeprav je, kot se spodobi, poudarek na znanstvenih predmetih, so tudi drugi predmeti, kot npr. zgodovina, na visokem nivoju. Tako pripravo cenim pravzaprav zato, ker mi odpira vrata vseh univerzitetnih študijskih smeri. Jaz se glede tega pravzaprav nisem še odločil, po vsej verjetnosti bom nadaljeval na znanstvenem področju. To mojo izkušnjo na višji šoli je omejil covid, saj sem prejšnji dve leti bil, vsaj deloma, prisiljen slediti pouku na razdaljo. Upam, da nam bo letos uspelo npr. iti na tedenski izlet v Rim in izvesti kako drugo dejavnost.

Se ukvarjaš z glasbo? Igraš kakšen inštrument?

Že v vrtcu sem se lotil z igranjem bobnov in tolkal. Igral sem tudi v okviru pihalnega orkestra v glasbeni šoli, kar je bilo zame zelo lepa izkušnja. S prihodom covida pa sem, iz teh in onih razlogov, prekinil s poukom v glasbeni šoli. Dandanes pa igram v triu Števerjanski fantje na berdo, t.j. neke vrste kontrabasa, na katerega se brenka. Zamisel za snovanje te tradicionalne zasedbe je imel

Samuele Mian, ki me je v par tednih naučil igrati na berdo. Ostala člana tria sta prav Samuele na Harmoniki in Matej Hlede na kitari. Poleg tega tudi pritrkavam ob priliki.

Rekel si, da treniraš atletiko. Kako si se začel s tem športom ukvarjati in zakaj?

V vrtcu sem se ukvarjal s plavanjem. Ta šport pa mi ni bil zelo všeč: po cele lekcije sem bil na stranišču zato, da bi ne plaval. Ko pa so bile olimpijske igre leta 2012 v Londonu, sem se zaljubil v atletiko: ker je bila prav takrat moja mama tam v bližini zaradi izobraževalnega tečaja, mi je domov prinesla majico.

Bližajo se počitnice, imaš kak konjiček, s katerim se ukvarjaš v teh obdobjih brez pouka?

Najprej rad dosti spim. Če bi me mama ob enajstih ne zbudila, bi spal do kosila. Ljubim tudi potovanja: srečen sem, da imam možnost si vsako poletje ogledati kak drug kraj po Italiji ali Evropi. Drugače rad berem in se družim s prijatelji. Poleg tega imam tudi rad treniranje poleti: čeprav je malce mazohistično, mi je teči z vročino zelo všeč, pa še bolje, če se v kak gozd zatečem. Kar nekaj tekem imam pač poleti.

Hvala ti, Lapo, za pogovor. Kdo bo naslednji intervjuvanec?

Mosè Komjanc.

PIŠI KUKR GOVORIŠ

Ze tu božičnu številku ne bo nebedne božične teme, ma ena tema en pik boj jesenska, oktobrska, lahko en pik polemična.

Ne vjim, ki je zadnje ljite ta moda, de se tem konc oktobra vide okueli ne čudne maškere. Zgleda, de se temu prave »Halouin« al »Halo-uen«, točno ne vjim. Zgleda, de ga po kejšneh krajeh kličeji adiritura »praznik«, tud če ni še prau jasno, ki se točno praznava. U glaunem ta nevada sigurno se ni rodila pr nas, ki nobednemu Štverjencu, ki ma nomalo zdrave kmečke pameti, ne bi pršlo u glavu, de bi se sam, al še slabši, de bi soje otroke oblečavu u strešile, smrti, škeletre, fantazme, hudiče, zombite en ne vjim ki še usega, ku de bi biu pust. En je use lpu en prau, use smjišno en z usega se da djlet norca, ma se sprašavam en si poguesto mislem, de kdur se s tih reči djlia norca en pr tem uživa, višno tih reči ni nkol spoznau od blizu. Je lepu se djlet korajžnih en španciret oblečeni u Halouen, ma čem videt, kdr prije te prava »Matilda s kosu«, ku prave Mlakar, kem bi šla tista korajža, en kdu bi se še djlu norca. Sej je prau ne met strah, ki teku en teku ne pomaha neč en lih teku nas bo usih tokalo, ku je usih tokalo pred nami, en kukr usih bo, če ne znejdeji kej noviga. U glaunem, se strinjem, de ni čezga se bat, ma tud se djilt norca z usega se mi zdi rjis neumno.

Teku de Halouen... halo, uen s Štverjena!

OSNOVNOŠOLCI PIŠEJO

ADAM

GRETA

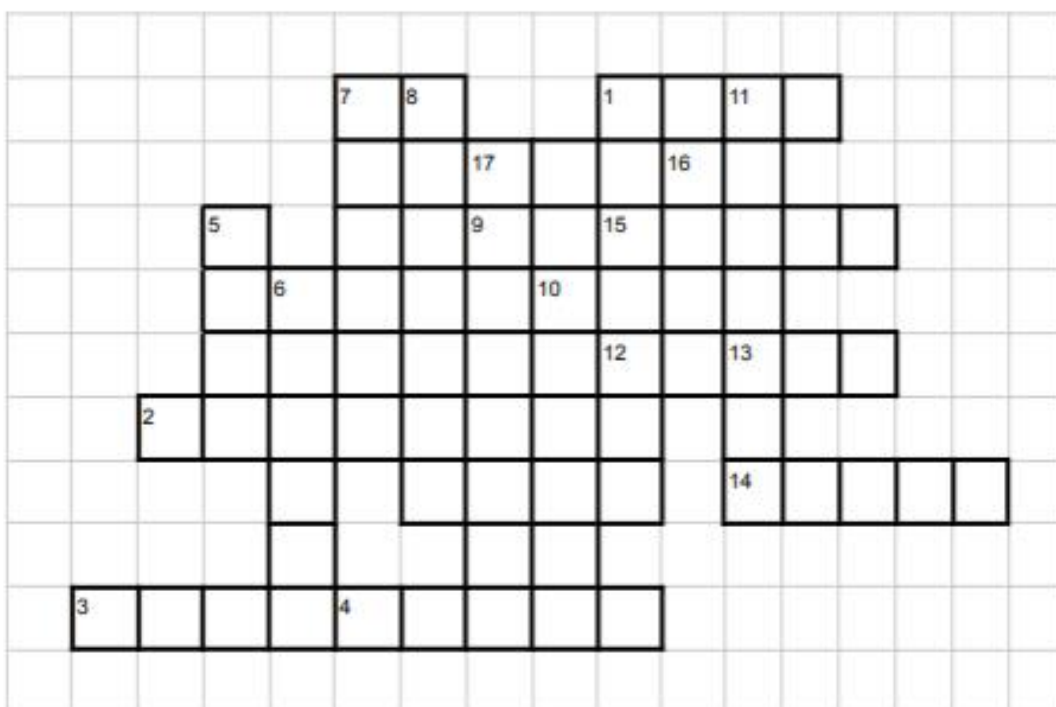
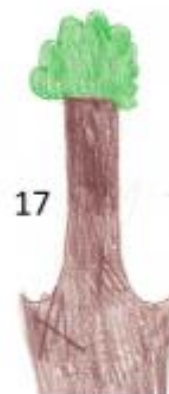
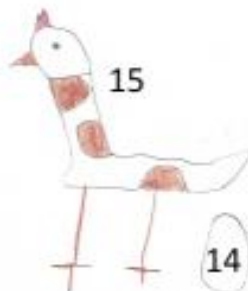
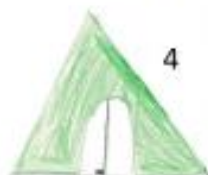
LIAM

DANIEL

VODORAVNO

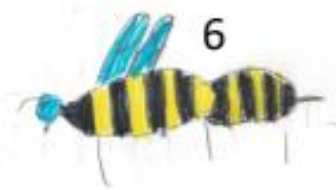
1. Z njim pišemo.
2. Zelena žival, ki skače.
3. Je na koncu povedi.

$$1 + 1 = 2$$

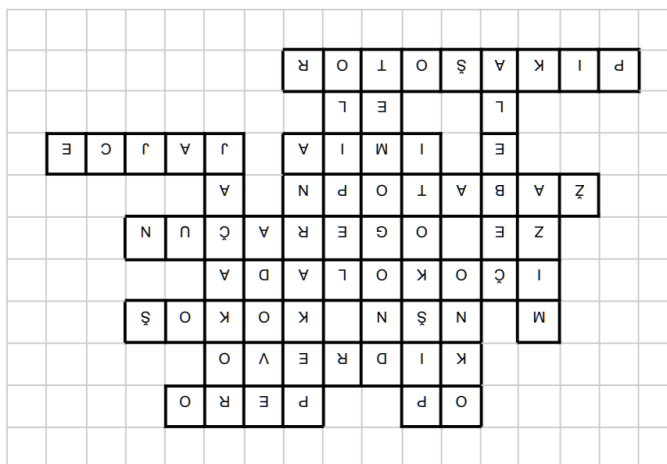

NAVPIČNO

1. Kam hodiš po kruh?
9. Igra, pri kateri brcaš žogo.
13. Ko si bolan piješ?
16. Je naravna ali mineralna.

Rešitev križanke

ŠOLI JE LEPO, KER IMAM VELIKO PRIJATELJEV, S KATERIMI SE ZABAVAM.

Vasilij Škorjanc, 2. razred

V ŠOLI JE LEPO, KER SE MED ODMOROM VSI SKUPAJ IGRAMO MED DVEMA OGNJEMA.

Mitja Komjanc, 2.razred

V ŠOLI JE LEPO, KER SE UČIMO VELIKO NOVIH STVARI.

Raffaele Torres, 2.razred

V ŠOLI JE LEPO, KER NAS UČITELJ FRANCESCO UČI ZGODOVINO.

Jana Spazzapan, 2. razred

V ŠOLI JE LEPO, KER IMAM VELIKO PRIJATELJEV, KI MI POMAGAJO.

Patrik Hlede, 2.razred

OBISK MISIJONARKE TEREZE SREBRNIČ

V sredo, 24. novembra, je k nam na obisk prišla misijonarka Tereza Srebrnič. Ona je sicer tudi teta naše sošolke Aurike. Pripovedovala nam je, kako je bilo, ko je bila v misijonih v Afriki. Vsi mislimo, da so v Afriki samo revni ljudje in da tam ni velikih mest. Tereza pa nam je povedala, da ni tako. Obstajajo velika mesta in tudi bogati ljudje. Velika večina prebivalcev pa živi v revnih vasicah, kjer so hiše narejene iz blata in pokrite s slamo, a so kljub temu vedno veseli in nasmejani. Afriško podnebje je različno od našega, saj je tam šest mesecev suho obdobje, ostalih šest mesecev pa samo dežuje. V deževnem obdobju imajo tamkajšnji ljudje največ dela na polju, kjer gojijo tudi bombaž. Tereza nam je povedala, da tam delajo tudi otroci. Delo na polju je brez pomoči traktorjev in drugih

pripomočkov. Pomagajo jim oslički. Učijo se le v misijonu, kjer jih naučijo branja in pisanja in vse kar je potrebno za življenje. Deklice si na primer same sešijejo obleke in jih potem v modnem defileju tudi pokažejo vaščanom. Tereza nam je pokazala fotografije otrok, vasi in jedi ter dela v misijonu. Mamice si takoj po porodu zvežejo otročička na hrbet in ga imajo vedno s sabo, karkoli delajo. Videli smo, kako deklice s palico tolčejo po semenih, da se ta oluščijo. Ob praznikih jedo riž, ponavadi pa le semena in veliko sadje in zelenjave. Vode nimajo v hišah, zajemajo jo v vodnjakih, v katerih pa voda sploh ni čista. Zaradi tega ljudje večkrat zbolijo in potrebujejo zdravila.

Tereza nam je lepo opisala, kako so jo ljudje z veseljem sprejeli, a tudi čudno opazovali njeno svetlo kožo in ravne lase. Zanimivo je bilo to, da se Tereza po tridesetih letih še vedno spominja imena ljudi, ki so bili na fotografijah. V tistem obdobju se je Tereza naučila veliko jezikov, s katerimi se je sporazumevala. Kot zanimivost nam je povedala, kako v tistih krajih spoštujejo starejše ljudi in je najstarejši član družine tudi najvažnejši član, katerega vsi ubogajo. Družine v vasi jedo kosilo in večerjo skupaj pod eno veliko slamnato streho.

Tam je srečala veliko afriških živali: žirafe, slone, kače pa tudi kokoši, osle in krave. Povedala nam je, kako so dobri obrtniki in pokazala izdelke iz bron, ki jih je prinesla iz Afrike.

V kratkem bo Tereza spet šla v misijone v Afriko. Želimo ji veliko lepega in obljubili smo si, da jo ob vrnitvi spet povabimo na našo šolo. Srečno Tereza!

Učenke in učenca 5. razreda.

SREČANJE Z ZEVSOM

Šel sem na počitnice v Solum, ki se nahaja v Grčiji. Hodili smo po pobočju gore Olimp. Nenadoma sem videl, da je z vrha gore padel gospod. Končal je v gozdu. Stekel sem proti gozdu, a namesto dreves in trave je bila ogromna kadečča se luknja. Starec je ležal na tleh. Nenadoma je vstal in začel kričati proti nebu: »Ne morete brez mene, jaz sem vaš kralj!«. Starec je zgrabil kamne in jih začel metati proti gori. Tedaj me je zagledal in vprašal, če mu lahko pomagam dobiti tri strele svojega groma. Povedal mi je, da je Zevs, kralj bogov. Nisem mogel verjeti, da je bil ta gospod bog. Če je preživel padcu 83 m višine, verjteno je bilo tako. Odgovoril sem, da mu bom pomagal. Zevs mi je povedal, da se prva strela nahaja v labirintu Minotavra. Labirint ni bil daleč. Dobila sva ga z veliko lahkoto. Zevs me je vprašal, kaj naj narediva, da se ne izgubiva v labirintu. Rekel sem mu, da morava privezati nit na vhod labirinta. »Ti si genij!« je vzkliknil Zevs. Zevs mi je dal nit in skupaj sva ubila Minotavra. Vzel je strela in postal je močnejši. Druga strela je bila pri Meduzi, tretja pa na soncu. Šli smo čez labirint in prišli do Meduzinega doma. Zevs je s srpom in ščitom ubil Meduzo in vzel drugo strela. Nato smo šli na sonce, kjer je strela čepela na kamnu med magmo. To za Zevsa ni predstavljalo težavo, ker je znal leteti. Vzel je tretjo strela in prevzel vse svoje bogovske moči. Zevs se mi je zahvalil, ker sem mu pomagal. Vprašal me je, če bi želel postati nesmrten in živeti z njim na Olimpu. »Seveda« sem mu odgovoril in tako sem postal nesmrten.

Alen Brisco, 5. razred

UČENCI V GORICI

V petek, 8. oktobra, smo se po odmoru odpravili v Feiglovo knjižnico. Peljal nas je šolski avtobus. Zbrali smo se pred knjižnico. Ko smo vstopili, nas je sprejela knjižničarka. Ločili smo se v dve skupini. Naša skupina se je posedla na stopnice in poslušala zanimivo pravljico. Ko se je zaključila pravljica, nas je knjižničarka peljala na ogled knjižnice. Najprej smo si ogledali zgornje prostore, nato pa smo šli v tako imenovani labirint. Nekoč je bil labirint telovadnica, sedaj pa vsebuje približno 41.000 knjig. Med njimi so shranjeni vsi izvodi Primorskega dnevnika. Na leseni mizi je bil razstavljen zvezek, v

katerega so ročno zapisovali izposojo knjig. Nato smo se vrnili v zgornje prostore, kjer smo si ogledali knjige. Po ogledu smo v spremstvu učiteljic šli na sprehod po mestu. Ogledali smo si stolnico, šli do gradu in si ogledali obzidje. Po najstarejši goriški ulici smo se vrnili na Travnik, kjer nas je čakal šolski avtobus. Izlet je bil lep in zanimiv, čeprav v knjižnici mi je bilo dolgčas.

Aurika Srebrnic, 5. razred

SREČANJE Z ZEVSOM

Nekega dne med počitnicami v Grčiji sem se odločila, a grem hodit po stezi v bližini mesta Atene. Tam je bil ogromen in visok stolp. Na njem se je prikazala velika in zelo svetleča luč. Prikazal se je Zevs, najvišji grški bog. Peljal me je po celem svetu, v nebo, v veselje in v podzemje. Ko sva bila na Siciliji, se je nebo stremnilo in izbruhnil je vulkan Etna. Zemlja se je spremenila v puščavo, ker je lava po mestu tekala kot slap. Zevs je začel hitro mahati z rokami in vse je šlo na svoje mesto. Bog Zevs je naredil tako, da ne bo vulkan Etna izbruhnil nikoli več. Postala sva velika prijatelja in tako sva šla skupaj v nebo. Tam sem srečala veliko bogov. Pozdravila sva se in Zevs me je peljal nazaj v Grčijo. Nato sem šla domov v Italijo. Še sedaj me Zevs spremlja.

Greta Petarin, 5. razred

UKRADENA KRALJIČINA KRONA

Nekoč je živela kraljična z imenom Elisabeth. Vsak dan je na glavi nosila krono. A ta krona ni bila navadna krona, bila je posuta z diamanti in vsak, ki jo je videl, si jo je zaželel. Opazil jo je tudi hudoben pirat, ki si jo je hotel na vsak način prilastiti. Ko se je kraljična Elisabet odpravila s kočijo na pot, jo je v gozdu čakal pirat, ki je kočjaža zvezal in kraljični grozil z nožem, naj mu izroči krono. Kraljična mu je takoj dala krono in pirat je pobegnil. Vendar ni vedel, da je kraljična imela na glavi ponarejeno krono, saj ni nikoli odšla iz gradu s pravo krono.

Ilaria Miklus, 5. razred

UČENCI V GORICI

V petek, 8. oktobra, smo se po odmoru odpravili s šolskim avtobusom v Feiglovo knjižnico. Vstopili smo in se razdelili v dve skupini. Naša skupina se je zbrala pri stopnicah, kjer nam je knjižničarka prebrala pravljico. Knjiga je bila zelo zanimiva in lepa. Po pravljici smo šli v labirint knjig, kjer je nekoč bila telovadnica. Tam niso bile samo knjige, a tudi časopisi iz prejšnjih let. Nekateri časopisi so bili zelo zelo stari. Učiteljice so nam nato dovolile, da smo si izposodili knjigo. Vse knjige so bile zelo zanimive, a mene je pritegnila posebno ena. Tudi moj prijatelji so si izposodili knjige. Odšli smo iz knjižnice in se odpravili na sprehod. Hodili smo po Gorici in pred slaščičarno so se nam cedile sline. Šli smo mimo mestne stolnice in se peš odpravili na grad, kjer smo imeli zelo le razgled nad Gorico. Nismo se dolgočasili, ker smo se pogovarjali s prijatelji. Ko smo videli šolski avtobus, smo bili žalostni, ker smo vedeli, da se je naš zanimiv izlet končal. Vrnili smo se v šolo.

Irina Škorjanc, 5. razred

SREČANJE Z ZEVSOM

V šoli sem prebral veliko zgodb o Zevsu. Nekega dne, ko sem pomagal očetu v vinogradu, se je ta prikazal pred mano. Nisem verjel, da stoji pred mano Zevs, najvišji grški bog. Rekel sem mu, da ima moj oče vino. Zevs je pokusil vino in rekel je, da je zelo dobro in ko bo šel v Grčijo, bo vzel štiri zaboje

vina. Peljal me je v nebo in mi pokazal vse bogove. Ko smo prišli nazaj na zemljo, sem ga peljal v garažo. Pokazal sem mu vse traktorje. Bil je zelo navdušen. Potem me je Zevs peljal v Grčijo. Bil sem v Grčiji tri tedne. Skupaj sva gledala film o Grčiji in, ko je končal, me je pripeljal nazaj domov. Vprašal sem ga, koliko let ima. Odgovoril mi je, da jih ima devetinštirideset. Vprašal me je, koliko let imam. Odgovoril sem mu, da jih imam deset. Pri meni doma je ostal dva tedna. Peljal sem ga v šolo, predstavil sem ga učiteljici in mojim sošolcem. Učiteljica ga je sprašala in tudi moj sošolec Alen ga je vprašal, če mu pove kaj več o bogovih, ker on je zgodovinar. Peljal sem ga nazaj domov. Pozdravil me je, vzel je vino in odšel v Grčijo. Rekel mi je, da me bo prišel še obiskat.

Luka Manià, 5. razred

SREČANJE Z ZEVSOM

Bila sem v Grčiji na počitnicah. S sabo sem nesla knjigo o grških bogovih. Nenadoma je skočil iz knjige Zevs, najvišji grški bog. Peljal me je v nebo in mi predstavil bogove in boginje. Spoznala sem Pozejdona, Afrodito in Ateno. Zevs me je nato peljal po celi Grčiji do obale Male Azije. V Troji mi je pokazal ostanke mesta. Na otoku Kreta mi je pokazal ostanke stare Knososove palače. Pokazal mi je Egejsko in Sredozemsko morje. Pripravila sem mu okusno kosilo. Zevs mi je pripovedoval o Šparti, ki se jo moram pri zgodovini še učiti. Po kosilu smo šli v Atene, kjer mi je pokazal muzej starih Grkov. Sprehodila sva se po mestu in se pozdravila. Zevs je skočil nazaj v knjigo in končalo se je moje srečanje z Zevsom.

Maja Komjanc, 5. razred

SREČANJE Z ZEVSOM

Nekega dne sem srečala Zeusa na morju in skupaj sva šla v kino gledat film o grških bogovih. Vstopila sva v kino, kupila sva, poleg vstopnic, tudi vsak svojo vrečko pokovke. V dvorani sva zasedla dva prostora in čakala na projekcijo. Ogledala sva si zabaven film, kjer so se bogovi igrali na skrivanje in poslušali liro. Ko se je film končal, me je Zevs pozdravil in obljubil, da bo prišel še na Zemljo na obisk.

Tjaša Brisco, 5. razred

SREČANJE Z ZEVSOM

Nekega dne sem šla s celo družino v Grčijo. Tam je bila zelo stara knjiga. Bila je tako stara, da je imela okoli petsto let. Prelistala sem jo in videla bajko o Zevsu, najvišjem grškem bogu. Prebrala sem jo in v hipu se je prikazal Zevs. Bila sem prestrašena in presenečena. Skočila sem na svoj leteči oblak, ki je bil tako mehak, da sem kmalu zaspala. Prišla sva do velike palače bogov. Tam mi je predstavil boga Pozejdona in boginji Afrodito in Ateno. Bili so zelo prijazni. Ponudili so mi sladice, slanino, pijačo in podarili so mi veliko vrečo bonbonov. Zevs mi je razkazal celo palačo. Bila je ogromna. Skočila sva v morje in zaplavala pod vodo. S svojo magično palico je naredil tako, da sem lahko dihala pod vodo. Videla sem veliko rib, koralov, morskih psov in hobotnic. Nato me je peljal v Turčijo. Pokazal mi je trojanskega konja. Odšla sva šla na Kreta ter v Atene. Z visokega mi je pokazal celo Grčijo in me odpeljal k staršem. Pozdravila sem ga in se mu zahvalila. Še danes se spominjam nanj in na ostale bogove.

Vida Miklus, 5. razred

KAJ SE DOGAJA OKROG NAS

oktober – december 2021

26. september	Letošnje nemške volitve je zaznamoval zaključek zadnjega mandata kanclerke Angele Merkel. Socialdemokrati (SPD) so s 25,7 odstotki premagali konservativno unijo CDU/CSU, ki je osvojila 24,1 odstotka glasov. Na tretje mesto so se uvrstili Zeleni, ki so dosegli njihov najboljši rezultat, 14,8 odstotka glasov. Sledili so liberalci (FDP) z 11,5 odstotki glasov, skrajna desnica Alternativa za Nemčijo (AfD) z 10,3 odstotki in Levica s 4,9 odstotki.
11. oktober	Letošnjo Nobelovo nagrado za fiziko so prejeli Japonec Sjukuro Manabe, Nemec Klaus Hasselmann in Italijan Giorgio Parisi za <i>»prispevek k vzpostavljanju podnebnih modelov in razumevanju kompleksnih fizikalnih sistemov«</i> . Abdulrazaku Gurnahu, romanopisec iz Zanzibarja, je prejel Nobelovo nagrado za literaturo <i>»za brezkompromisen in sočuten vdor v učinke kolonializma in usodo beguncev, ki so se znašli v prepadu med kulturami in celinami«</i> .
13. oktober	Po podatkih EUROSTAT-a (evropskega statističnega urada) so se cene energije septembra meseca povečale za 17,4 odstotkov. Evropska komisija razlaga, da je rast cen energije povezana z manjšanjem ponudbe, ki se še prilagaja na povečano povpraševanje po sprostitvi ukrepov za zavezitev epidemije.
22. oktober	Gorica in Nova Gorica sta postali scenografija zgodovinskemu srečanju Boruta Pahorja in Sergia Mattarelle. Predsednika sta skupaj poudarila pomen sožitja med slovenskima in italijanskima narodoma in izrazila popolno podporo projektu GO!2025 .
28. oktober	Izvršni direktor Facebooka Mark Zuckerberg je potrdil, da se bo njegovo podjetje preimenovalo v Meta . Zuckerberg je pojasnil, da beseda »meta« izvira iz grške besede »onkraj«, kar naj bi poudarilo željo in zanimanje do virtualne resničnosti. Mnogi opozarjajo, da gre to za poskus oddaljevanja od razkritih notranjih sporočil, ki naj bi opozarjali na škodo, ki jo družbeno omrežje povzroča.
14. november	Dirkač Valentino Rossi je na VN Valencie odpeljal svojo zadnjo dirko kariere. Dirkaški Doktor je po 26 dirkaških sezonah osvojil devet naslovov svetovnega prvaka in se pri 42-letih poslovil od profesionalnega dirkanja z motorji.
18. november	Migrantska kriza . Na stotine migrantov je obtičalo na meji med Poljsko in Belorusijo ob temperaturah blizu ledišča. Kljub opozorilom Svetovne zdravstvene organizacije, da grozi humanitarna katastrofa, je situacija trenutno zamrznjena. Evropska unija očita beloruski vladi, da je namerno sprejela migrante s kriznih območij, še predvsem Bližnjega vzhoda, in jih peljala proti poljski meji, z namenom maščevanja za sankcije unije.
31. november	Zaključila se je podnebna konferenca COP26 v Glasgowu. Sklenjen je bil dogovor o omejitvi globalnega segrevanja, ki izrecno načrtuje zmanjšanje premoga, najslabšega fosilnega goriva za toplogredne pline. Simbolične so bile besede podnebne aktivistke Grete Thunberg, ki je poudarila, da resnično delovanje proti globalnemu segrevanju se dogaja izven konference <i>»COP26 končan. Tukaj je kratek povzetek: bla, bla, bla,«</i> je dejala.

RECEPTI

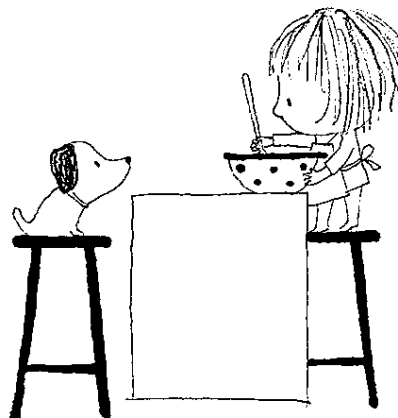
DREVESCA IZ ZIMSKEGA GOZDA

TESTO:

- 250 g gladke moke,
- 200 g masla,
- 1 rumenjaka,
- 100 g sladkorja v prahu,
- 100 g mletih lešnikov,
- lešnikova krema za nadev.

BELJAKOVA GLAZURA:

- 250 g sladkorja v prahu,
- 1 beljak.

Sestavine za testo hitro zgnetemo na hladni delovni površini v krhko testo; razvaljamo ga približno 3 mm debelo in z modelčki izrežemo drevesca. Kekse zložimo na pekač, ki smo ga obložili s papirjem za peko in pečemo v prej segreti pečici pri 200 °C približno 10 minut. Ko se kekse ohladijo, jih premažemo z lešnikovo kremo in po dva sestavimo.

Pripravimo še glazuro tako, da beljak gladko zmešamo s sladkorjem v prahu. Z brizgalno vrečko drevesca okrasimo tako, kot da so zasnežena.

SNEŽNE LUNICE

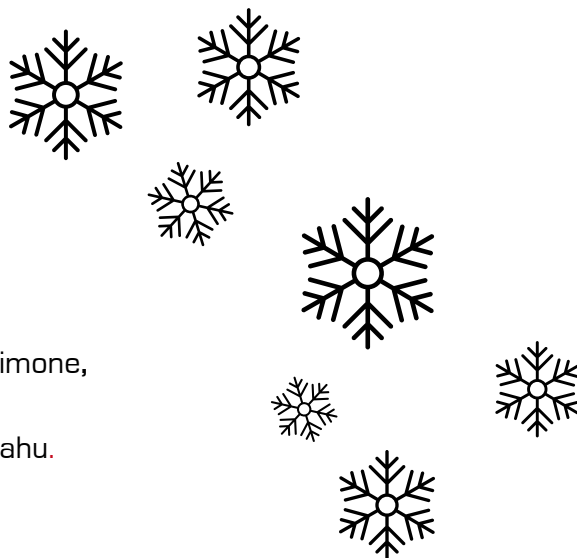
TESTO:

- 450 g mehke moke,
- 300 g masla,
- 150 g sladkorja v prahu,
- 1–2 rumenjaka,
- ščepec nastrgane lupine neškropljene limone,
- ribezova marmelada za nadev.

SNEŽNA MASA: 3 beljaki, 260 g sladkorja v prahu.

ČOKOLADNA GLAZURA:

- 300 g čokolade za kuhanje,
- 30 g kokosove maščobe.

Vse sestavine za testo hitro zgnetemo na hladni delovni površini v krhko testo. Pustimo ga počivati približno pol ure. Nato testo razvaljamo 3 mm debelo in z modlom za krofe izrežemo lunice. Izrezane kekse zložimo na pekač, ki smo ga obložili s papirjem za peko. Polovico lunic namažemo s snežno maso, ki jo pripravimo tako, da beljake zmešamo s sladkorjem v prahu. Vse kekse pečemo v prej segreti pečici pri 200 °C približno 10 minut.

Čokoladno glazuro pripravimo tako, da čokolado za kuhanje in kokosovo maščobo raztopimo v vodni kopeli in gladko zmešamo. Ohlajene kekse namažemo z marmelado, jih sestavimo in konice pomočimo v čokoladno glazuro.

KRHKI JELENČKI

TESTO:

- 200 g masla,
- ščepec soli,
- 2 žlički vaniljeve arome,
- 85 g svetlo rjavega sladkorja,
- 85 g zmletega riža,
- 225 g moka,
- 3 žlice sladkorja v prahu.

OKRAS:

- 8 rdečih bonbonov za noske,
- 16 belih bonbonov ali gumbkov iz bele čokolade za oči,
- črna barva za živila v tubi,
- moka za valjanje.

V veliki skledi s kuhalnico temeljito razmešamo zmehčano maslo, vaniljo in sladkor. Najprej primešamo zmleti riž, nato še moko. Če zmes postane presuha, jo z rokami pognetemo v gladko testo in oblikujemo v kroglo.

Plitev pekač obložimo s papirjem za peko. Testeno kroglo položimo na sredino in jo sploščimo z rokami. S pomokanim valjarjem – da se testo ne bo prijelo nanj – testo razvaljamo v velik krog. Na razvaljano testo položimo krožnik s premerom 22 do 23 cm, model za torte ali krog iz lepenke, ki ga z nožem obrežemo, da dobimo pravi krog. Obrezke zavržemo.

Z nožem zarišemo v krog črte, kot bi rezali pico na 8 delov, le da testa ne prerežemo. Po teh črtah testo prepikamo z vilicami. Po obodu kroga naredimo s pritiskanjem vilic vzorec, ki bo pri jelenčkih predstavljal »lase«.

Krog pokrijemo s prozorno kuhinjsko folijo in ga damo za 30 minut v hladilnik. Pečico segrejemo na 180 °C. Ohlajeno testo pečemo 25 minut, da rahlo porumeni. Ko se na pekaču popolnoma ohladi, ga z ostrim nožem razrežemo po črtah, ki smo jih naredili z vilicami. Tako dobimo 8 trikotnih kosov. Sladkor v prahu zmešamo z 1 do 2 žličkama vode v precej gost obliv. Vanj kot v lepilo pomakamo rdeče bonbone in jih prilepimo na konico vsakega trikotnika – to bo jelenčkov nos. Enako prilepimo še bele ali čokoladne krogce za oči; namestimo jih 2 cm od roba proti sredini. Belim očem narišemo zenice s črno barvo za živila. Pustimo, da se sladkorni obliv povsem posuši in strdi.

TUDI UČITELJICE DORE MARAŽ NI VEČ MED NAMI

Simon

Sredi novembra smo se za vedno poslovili od učiteljice Dore Maraž, ki je v mladih letih poučevala v šoli na Valerišču, ki sem jo obiskoval. Peljala se je z avtobusom do Bukovja. Nato je sla peš v šolo, kjer je pouk potekal en teden zjutraj in en teden popoldne. Šola je imela samo eno učilnico. Dora je bila oseba, ki je znala učencu osnovne šole dati osnove znanja in prvi stik s svetom v časih, ko ni bilo še televizije, telefončkov, interneta in drugih sodobnih in ne vedno dobrih pripomočkov. Posebno spretna je bila v tem, da je nam, vaškim kmečkim otrokom, znala razložiti kompleksnost sveta in posredovati prve napotke, ki so nam odpirale pogled. Takrat nas je z veliko potrpežljivostjo popeljala v nova, neznana, obzorja zgodovine, zemljepisa, matematike, lepega vedenja in še marsičesa.

O njej mi je ostal v spominu dogodek, ki se je pripetil pred 65 leti med borovci. Moral sem namreč recitirati pesem Simona Gregočiča »Veseli pastir«. Med obuvanjem dolgih belih nogavic se mi je ena strgala skoraj po vsej dolžini. Joka in hlipanja ni bilo konca. Učiteljica Dora me je vzela v naročje, me potolažila in z iglo in nitjo, ki ni bila bela, zakrpala nogavico na notranji strani tako, da se skoraj ni poznalo. Vse se je končalo v veliko veselje meni in upam tudi njej.

Z njo sem zadnjič govoril pred več leti po nedeljski večerni sv. maši pri Kapucinih, kjer je vsako nedeljo brala berilo. Posebno lepo mi je bilo, ko sva se med pogovorom kar tikala.

Dora, hvala ti za vse, kar si mi v tistih težkih, toda lepih, otroških letih dala in me naučila. Sedaj bo tudi tam gori kak otrok potreboval tvoje nauke, ki mu jih boš kot vedno gotovo dala. Počivaj in uživaj tisti mir, ki si si ga zaslužila.

SMRTI

Bruno Marassi

Rodil se je 12. aprila 1938 v Kojskem (Števerjan).
Umrl je v goriški bolnišnici 18. septembra 2021.
Pogreb je potekal 22. septembra 2021 v Števerjanu.

Ivana (Ivanka) Korsic, vd. Corsi

Rodila se je 28. novembra 1944 v Gornjem Cerovem.
Umrla je 19. oktobra 2021 v Gorici.
Pogreb je potekal 23. oktobra 2021 na Jazbinah.

Albin Šuligoj

Umrl je 5. novembra 2021 v Gorici v 82. letu starosti.
Pogreb je potekal pri Sveti Ani v Gorici 11. novembra 2021.

Dora Maraz Uršič

Rodila se je 20. maja 1929 v Mirnu.
Umrla je 7. novembra 2021 v Gorici.
Pogreb je potekal 12. novembra pri Sveti Ani v Gorici, pokopana je na goriškem pokopališču.

ČESTITKE

V sredo, 10. novembra, je gospod župnik Marijan Markežič slavil sedemdeseti rojstni dan. Vsa števerjanska skupnost mu iz srca čestita in se mu obenem zahvaljuje za vsestranski trud, ki ga vlaga v našo župnijo. Še na mnoga leta, gospod Marijan, imamo vas radi!

V nedeljo, 21. novembra, je mali Boštjan osrečil mamico Ireno Breganti, očeta Jurija Klanjščka in bratca Primoža. Družini čestitamo in ji želimo veliko medsebojne ljubezni ter zbujanje le ob nastavljeni budilki.

DAROVI

ZA ŠTEVERJANSKO CERKEV so darovali:

- letnik 1946 100,00€;
- letnik 1948 85,00€;
- N. N. v zahvalo 50,00€;
- v zahvalo za dobro opravljeno trgatev Evgen in Simon 100,00€;
- A. L. 500,00€;
- v spomin na pokojnega Brunota Maraža, Darko, Silvan, Rinaldo, Mirjam Dornik 50,00€;
- Simon Komjanc 50,00€;
- v spomin na pokojno Doro Maraž, Darko Dornik in Paolo Spazzapan z družinama 30,00€.

ZA MLADE DRUŽINE V STISKI so darovali:

- v spomin na pokojnega Brunota Maraža, družina 200,00€;
- v spomin na pokojnega Brunota Maraža, N. N. 55,00€;
- v spomin na pokojnega Brunota Maraža, Adrijan, Elsa, Pepi, Bogdana 100€;
- v spomin na pokojnega Brunota Maraža, Dominik Humar, Valentina in Eliana z družinami 100,00€;
- v spomin na pokojnega Brunota Maraža, Marta Tomažič 20,00€;
- v spomin na pokojnega Brunota Maraža, Florjan in Joško Planinšček 25,00€;
- v spomin na pokojnega Brunota Maraža, NN 50,00€;
- v spomin na pokojnega Brunota Maraža, družine Klanjšček, Mervig, Škorjanc 150,00€;
- letnik 1941 100,00€;
- N. N. 50,00€;
- N. N. 30,00€;
- namesto rož za pokojnega Pepeta, sestrična Uča 50,00€;
- v spomin na pokojno Ivanko Koršič, družina 100,00€;
- v spomin na pokojno Doro Maraž, družina 150,00€.

ZA ŠTEVERJANSKI VESTNIK sta darovala:

- Anton Podveršič 50,00€.
- Aldo Peršolja iz Sovodenj, 50,00€

ZA CERKEV NA JAZBINAH, so darovali:

- v spomin na pokojno Ivanko Koršič, Nives z družino 50,00€;
- v spomin na pokojno Ivanko Koršič, Aleš Komjanc 50,00€;
- v spomin na pokojno Ivanko Koršič, Štefka in Marko 100,00€.

Za Mešani pevski zbor Frančišek B. Sedej so darovali:

- v spomin na +Brunota Maraža družina 100,00€.

Za misijone so darovali:

- v spomin na pokojno Ivanko Koršič, Nives z družino, 50,00€
- N.N. 75,00€.

Za pritrkovalce je darovala Jolanda 100,00€

Za Anin sklad je daroval N. N. 75,00€ .

Spoštovane bralke in bralci Števerjanskega vestnika,

Kot kadar obrneš stran knjige, ki jo že dolgo časa vneto prebiraš, in se s presenečenjem zaveš, da se bliža koncu, tako je nastopil letos mesec december. Kakor strela z jasnega se je za nas začelo, v zamudi, kakor ponavadi, poglavje koledovanja in obiska svetih treh kraljev. Pa kaj, bi lahko mislili, saj manjka še več kot en mesec na ta praznični dan! Seveda, ampak vedeti morate, da je treba vložiti veliko truda in časa, da se dan izteče na najboljši način, predvsem še letos, ko se bomo, če Bog da, končno vrnili na tradicionalni način koledovanja.

Točno tako! V sredo, 5. januarja, bomo najprej obiskali domove izven Števerjana, v Gorici in v okolici. V četrtek, 6. januarja, na dan svetih treh kraljev, pa se bomo v dveh skupinah odpravili na pot in osebno obiskali vaše domove ter se udeležili svetih maš v Pevmi in Števerjanu.

To v primeru, da se zdravstvene razmere v naši deželi ne dodatno poslabšajo; kakor vsi dobro veste, je namreč pandemija še zmeraj prisotna in nam nenehno grozi in brusi svoje kremplje.

Iz vsega srca upamo, da nam bo letos mogoče izpeljati koledovanje, kakor smo ga opisali. V primeru, da bi Furlanija – Julijska krajina ponovno prešla v oranžno ali rdečo cono, smo se odločili, da bo žal treba praznik izvesti kakor lani. Vsak član skupine bo torej posamezno obiskal hiše njemu določenega zaselka, obnovil napis nad vrati in pustil letošnjo podobico, ne bo pa zvonil ali vstopal v stanovanja. Bo seveda poskrbljeno, da bo, kdorkoli bo želele darovati svoj dar v dobrodельne namene, imel na razpolago priložnostni nabiralnik v cerkvi v Števerjanu.

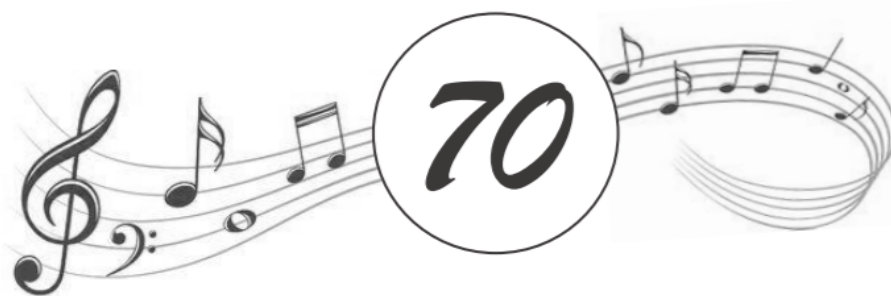
Letos smo se odločili, da bomo prispevke namenili ustanovama **ABC Burlo** (Associazione per i bambini chirurgici del Burlo onlus) in **Spiraglio** (Volontari Isontini Sostegno Ammalati Neoplastici).

Želimo vam veliko zdravja in vnetega pričakovanja na dan, ko se bo naša pesem znova zaslíšala pred vrati.

Vaši

Sveti trije kralji

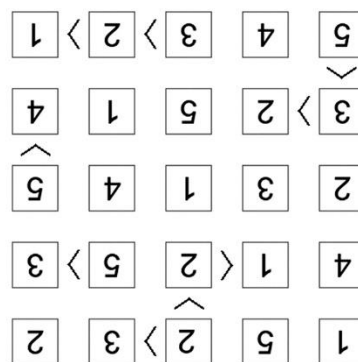
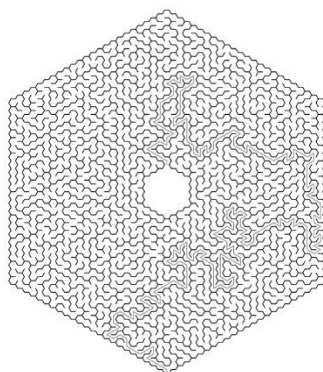
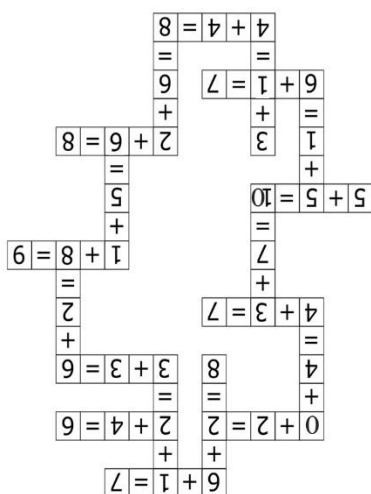

V pričakovanju **70-letnice delovanja števerjanskega zbora**, toplo vabimo vse, ki imajo doma fotografije, posnetke ali dokumentarno gradivo o zboru in zborovskih nastopih, naj nas kontaktirajo in nam pošljejo svoj prispevek.

Prispevek lahko pošljete na e-mail naslov:
alenska.di.battista@sedej.org

Dodatne informacije pa lahko dobite pri:
 Alenki Di Battista 339-4306046

REŠITVE IGRICE:

Rešitve:

VESTI IZ ŠTEVERJANSKE OBČINSKE HIŠE

Marjan Drufovka

OTROŠKI VRTEC »KEKEC«

Gradbeno-vzdrževalna dela na stavbi otroškega vrtca za izboljšanje energetske učinkovitosti (izolacija stavbe, zamenjava oken in vrat, manjša vzdrževalna dela: popravilo žlebov, zamenjava stranišč in zunanje led razsvetljave, postavitve lesenih zaščit grelcem, vzpostavitev zunanje vodne pipe, nabava zunanjih sončnih zaves in zunanje lesene hišice). Skupna investicija znaša 156.500,00 evrov.

IZBOLJŠANJE JAVNE RAZSVETLJAVE ZA VEČJO VARČNOST IN VARNOST

V popravila, posodobitev in energetsko učinkovito prenovo nekaterih oddelkov javne razsvetljave na občinskem ozemlju je bilo vloženih 88.300,81 evrov.

Oslavska ulica

Grojna

Mocver

SANACIJA PLAZU OB OBČINSKI HIŠI

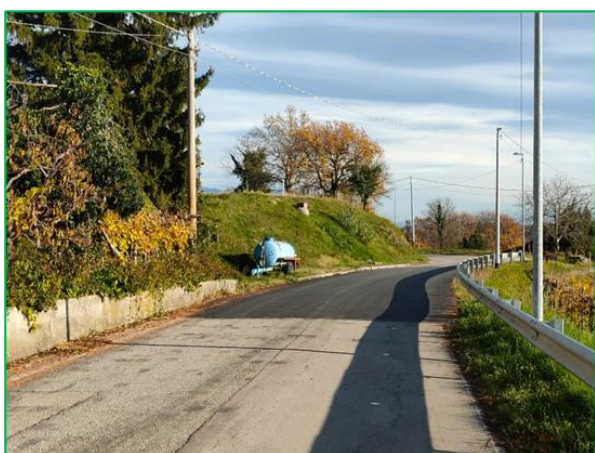
Deželna civilna zaščita bo začela v mesecu decembru sanacijo plazu na občinski cesti, ki pelje mimo občinske hiše do Sovence. Žal, bo cesta zaprta za promet vsaj mesec dni, drugih rešitev ni.

IZREDNA VZDRŽEVALNA DELA NA OBČINSKIH CESTAH

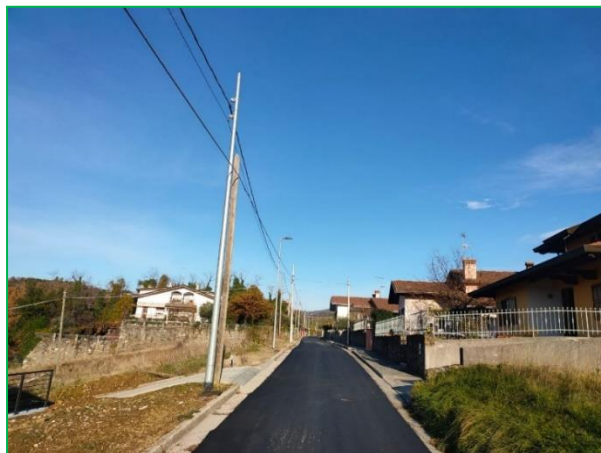
Poskrbljeno je bilo za izredno vzdrževanje cest na občinskem ozemlju. Posegi, ki sodijo k olepšanju zunanjega videza našega ozemlja, želijo implementirati turistični razvoj. Vloženi je bilo skoraj 100.000,00 evrov.

Na Valerišču je bilo asfaltiranih 690 linearnih metrov cest.

Pri Korenovih na Klancu 40 linearnih metrov cest

Na Dolgem bregu na Jazbinah 520 linearnih metrov cest.

PODPORNI KAMNITI ZID V GROJNI

Meseca novembra je deželna civilna zaščita izvedla kamniti podporni zid pri Klanjščkovih v Grojni.

AVTOBUSNA POVEZAVA Z JAZBINAMI

V mesecu januarju bo podjetje APT izvedlo poskusno avtobusno povezavo z Jazbinami. Prihod in odhod naj bi bil zagotovljen vsak četrtek. Lahko rečemo, da je to zgodovinski trenutek za našo skupnost.

ODSTRANITEV DREVES OB CESTI NA CELOTNEM OBČINSKEM TERITORIJU

Preko sto pisem je bilo izročeni lastnikom za sanacijo in obnovo neobdelanih zemljišč v zasebni lasti ob robu ceste [D.Z. št. 10/2010]. Tehnični urad je že prejel skoraj polovico podpisanih sporazumnih dogovorov. Naprošamo vse, ki niso še oddali privoljenja, da bi za to čim prej poskrbeli tako, da se bodo dela začela spomladi. Namenjena sredstva za izvedbo del znašajo 27.255,67 evrov.